

نام نوی
۸۷۶۸۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	خطی ۱
۱۹۰۸۵	

۷۸
۷۲
۷۵
۷۳
۷۴
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۹۰۸۵
۲۱۰۲۵۰

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
ملی
۱۹۰۸۵

۱۶۰

۱۹۰۸۵
۲۱۰۲۵۰

خطی	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۹۰۸۵	

اقل از این عیال قدیر کناسی اصفهان بیست و پنج سال سبکته مانع
 بیست و پنج سال دارم و همه نواح اصفهان را بفرستاده و اوقاف مخصوصه را
 مقده از برادرش که بیست و پنج سینه کمره از سبکته چند سبکته مانع
 محال مقده بیست که از میگردم در اوقاف بیست که از سبکته بیست
 میا دردم چون خطوط آن ایرانه بنود چیز و تسلیم نشد در دست
 بلصدن آنرا جمع نمودم در محل مخصوص اجاره نمودم و آنرا از قرار
 شش تریان بکافه آن فروخته و روز بروز این اوراق برآید میشد
 و متعجب بودم که این کتابها بعد کنده از بی آنکه
 و آن معلوم شد خطرات ارامنه از بابت دعوت
 بکنان میجو میکنند کجاست که بقیال خود برضد
 کرده در خارج ایران و در چند مرقع این

خط

خانه میدهند در رخصتانه و در منزل و در آن در مدرسه ارف
 و چون سینه بیخیال خود این کتابها بفرستاده اند از آنجا کشته جلد آنرا
 در محراب کندن بیست افکنده غافل از اینکه در این کتاب است
 شد عیس و موس و نورات و انجیل نوشته شده و اینها را از میان فلک بکنند
 که حوزت نجس است خودشان اینجاست برین دولت خود میکنند خبر
 اسلامی خود خواستم جلد که از این حرکت کنم نوال از رتبی مدرسه نمودم
 با خود خیال نمودم بزرگ آنها که موقوفات کنم بخیه حوزت و در دست
 خود آنها و بزرگ این کتابها را در حوزت خود بفرستادم از نزع و اهرامی میکنند

ملاقات قدیر کناسی اوان اصف در یکی مدرسه و در آن اوان و در اوان

قدیم کنس جنب این کتاب با تیکه شامت رینباید غرض

حسیت و طلب حسیت

گوشت مسلمان اسمی است که به یقین بر شایسته خرد
باشد و لابد این نیز در جلد ده می شود در امت را این کتابها را خدمت
بدون غرض و سبب نیست شام هرگاه خواست بشید چند بار در روز
وارد شده اند زلیح نزاره ام کتاب خوب است بدو شام بخور فایده
زیشته در بند چوب شده پیش کتاب شکره صدق است

قدیم میوه شکره صدق غلط است صدق و کذب از لوازم خدمت
شکره یعنی چراغ است چراغ دروغ درست نیست

گوشت مسلمان هنوز نریخته خوانده ایراد میکند شکره میگوید چرا
این کتابها را خوانست ریلیق است یک مکتب که به نظر خطه صحیفه و دیگر
میلند بکفر و عقاید دارند بعد از تولد میمانند

قدیم این نیز نمی سازد بهی کتابها تیکه شامت راده سخنان
این کتابها را خوانست میمانند جلدش بوی می کنند و اوراق او را در محراب
افکنده و این بر اخراجی است مذموب و ملت شام

گوشت غرض کن در هزار کتاب بلیغ نامه کند و در هزار نفر
بلیغ خوانند و در هزار نفر خوانند بلیغ اثر کند یعنی قدر که است

عذر

در وقعه صدر غرض
م

خط

قدیم چه میگویند از یک اور کتاب بلیغ مؤثر نور و غلظت است و خرد
و به اخراجی مذموب و ملت شام بلیغ ج صد نور

گوشت مسلمان شام فایده نیست نه قبل این کتابها است رینباید ملت
نصار و تنها ممکن نبود در شهر پانصد انشت نبوده ایم در آنها خوشی
میدادند غرض بعد از این اوقات معطله غالب است نه بدین آنها است
فرنگ خالک آنها خالک فرنگی ادب آنها ادب فرنگی است نه ملت آنها است
فرنگی و بلیغ ایرانی با حکام مدیه خود ندارند باز میگویند اثر ندارد و این
اشبهه بنسب علی بن ابراهیم از میگویند کتاب است زلیح دعوت بلیغ است
باز بلیغ اینک خلاف از ادب است جو که این با این بنسب آنها هم تقابل
این است در مقام کنند بلیغ با ر و فایده مرده باز کنند و اوراق
منع کنند از دخول در مدرسه نصار و دعوت خانه مقبل دعوت
نصار و مرضی نه مقبل مرضی نه نصار اقتضای نایند تو میگویند کتاب
شکره صدق غلط است بهی که لغت غلط است غلط است از ادب میگویند
یک کتاب از بن بلیغ مد کن خط بلیغ بلیغ خود موانع نه
با ایدار و در مساجد کن

معلوم میشود که در این مقام فائده ندارد که حدیث تکلیف این فقره عبارت
 از پیش از آنکه حق بر یک چیز از حق فایده ندارد که حدیث تکلیف این فقره عبارت
 و اینها را در وقت میدارند و چون در وقت میدارند یعنی خداوند
 بر او از هر دو طرف قدرت میدارد و وقت نیز دو نوع است اولی آنست که در وقت
 کونیه دارد که کلمه کونیه در لغت معنی است و در لغت معنی است و در لغت معنی است
 یک قاطر را که در آن قاطر بیشتر است و در آن قاطر بیشتر است و در آن قاطر بیشتر است
 در وقت بر تمام ویفات عام که باقیست و این خداوند از هر دو طرف بیشتر از هر دو طرف
 میداشت زیرا که با و سلطنت داده و ملک داده و باقیست بطلانی داده و بر هر دو طرف
 از هر دو طرف است پس این که در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 بیشتر در وقت میداشت و با و سلطنت داده و ملک داده و باقیست بطلانی داده و بر هر دو طرف
 خود و بر هر دو طرف خداوند و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 داده او را بیشتر در وقت میدارد و هر که او را کمتر در وقت دارد و کمتر در وقت میدارد
 بطریق و در هر دو طرف خداوند و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و باقیست بطلانی و این که در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 خداوند قاطر نیست و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 این را در هر دو طرف و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 در هر دو طرف و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 میشود و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه

خط

و نیز طالب صلح هلاکت هیچ کدام از ایشانست بمنظور آن
 غیر خداوند این طبعی است که دارد و هر که از اینها است و در وقت
 مخالف با خداوند زیرا که با اینها است و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 هلاکت غفله است و هر که از اینها است و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و عادت خود و هر دو نوع بلکه اغلب اینها و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 نجه دشمنی ایشان بعد از دشمنی خدا را یکی بقیه و این کفر اینها نیست
 طبعی و پس در هر دو طرف و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 با کفار و با طاعت خداوند با اینها و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 نصرت داد نصراخی کفر کفنه بلکه نوره هدایت را
 بر چشمانش متبادک تا بحجاب نقیب فکاهی را بشمارد
 منیر خود دفع و دفع نموده اینست که از ظلمت روحانی رها کند
 عبرت خویش برساند و اولای بر جمله به منیر و در وقت کونیه
 نیست و در وقت کونیه و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 لازم عدم طبع و این است و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 نور هدایت که بر چشمانش تابید و این کفایت و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و مردم جبریل بر طاعت نمود و در وقت کونیه و در وقت کونیه

و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و در وقت کونیه و در وقت کونیه
 و در وقت کونیه و در وقت کونیه

و ازین کتاب خواهم بود و در صورتیکه تا غیر نوع نوزاد است
 در حین آن تا حی بشر تا بیدار است که اگر در غیب باشد
 ریخته که فعل ضارح له از اثر انقضای معلول است
 طووف نصر بصرای کریم گفته و اما بعد
 بر همه مدققان با اخلاص معلوم و مشهود باد که مؤلف
 اصلی این کتاب یکی از علمای بیت المقدس و مصنف
 کتاب نوزب شهر بن است که معلوم میشود از این مصنف کتاب
 همیشه که اولی قید شکر نموده و الا هم مصنف و هویت او بیان
 نموده و در فانی بودن او و مع المهرم نیز بر بصرای کریم گفته
 و چون او یعنی صاحب کتاب شکره صدق آن شکره قبول الهی
 بقبض خدا می رحمن به معرفت حق و یقینی
 تام رسیده بود این را بهر خود واجب و لازم انگاشت
 که در کوشش بجای دیگران بوده چه بنویسد که بر
 حلال خدا و فائده عام مفید باشد که در صورتیکه او
 شش هفته از کمال حیرت قلب او میدید که در حال شکر راه و راه

از کلمات کفر اینان بکلمات نورانی کلیات او ولایت دارد و از این
 در چاه ضلالت ضلالت نوره و ولایت نوره دیگران را میخورد و از این
 ضلالت حیران کند و مع الرجال هر چه نموده از خوب و بد و نیکی و خردی
 شده بر احوال خدا فائده نه بیشتر از جمله کائنات کا فر از اندر بر دانی
 پیرایش نشیند از بصرای کریم گفته
 و مترجم اقل نیز اقل انکاف رتبه بر المصنف الیه این کتاب
 و قیسه در ایران بود آن کتاب را مطالعه نموده چنین مصحح
 دانست که از ازلت عربی بزبان فارسی ترجمه کند تا
 حق جوین ایران نیز شمره از آن حاصل نمایند که بهر
 خصم حق جوین سخنرانی بایرانین زیرا که معلوم است که این عده
 فرق نصاری که در عالم متفرق اند مسیح فرقه طایفه از نصاری
 با فرقه از آنها بلکه بهر چه با پان دروس است اما حکام
 خودشان که هر طایفه احکام مسیح و قوانین آنها چیست و تفاوت
 و از نصاری دیده اند و شنیده اند بخیر که در میان بنیای دین و اقام
 در موه و داف مفرق و فو بنویسد که ی که در نصاری نیست
 از کلمات کفر اینان بکلمات نورانی کلیات او ولایت دارد و از این
 در چاه ضلالت ضلالت نوره و ولایت نوره دیگران را میخورد و از این
 ضلالت حیران کند و مع الرجال هر چه نموده از خوب و بد و نیکی و خردی
 شده بر احوال خدا فائده نه بیشتر از جمله کائنات کا فر از اندر بر دانی
 پیرایش نشیند از بصرای کریم گفته
 و مترجم اقل نیز اقل انکاف رتبه بر المصنف الیه این کتاب
 و قیسه در ایران بود آن کتاب را مطالعه نموده چنین مصحح
 دانست که از ازلت عربی بزبان فارسی ترجمه کند تا
 حق جوین ایران نیز شمره از آن حاصل نمایند که بهر
 خصم حق جوین سخنرانی بایرانین زیرا که معلوم است که این عده
 فرق نصاری که در عالم متفرق اند مسیح فرقه طایفه از نصاری
 با فرقه از آنها بلکه بهر چه با پان دروس است اما حکام
 خودشان که هر طایفه احکام مسیح و قوانین آنها چیست و تفاوت
 و از نصاری دیده اند و شنیده اند بخیر که در میان بنیای دین و اقام
 در موه و داف مفرق و فو بنویسد که ی که در نصاری نیست

و از این کتاب خواهم بود و در صورتیکه تا غیر نوع نوزاد است
 در حین آن تا حی بشر تا بیدار است که اگر در غیب باشد
 ریخته که فعل ضارح له از اثر انقضای معلول است
 طووف نصر بصرای کریم گفته و اما بعد
 بر همه مدققان با اخلاص معلوم و مشهود باد که مؤلف
 اصلی این کتاب یکی از علمای بیت المقدس و مصنف
 کتاب نوزب شهر بن است که معلوم میشود از این مصنف کتاب
 همیشه که اولی قید شکر نموده و الا هم مصنف و هویت او بیان
 نموده و در فانی بودن او و مع المهرم نیز بر بصرای کریم گفته
 و چون او یعنی صاحب کتاب شکره صدق آن شکره قبول الهی
 بقبض خدا می رحمن به معرفت حق و یقینی
 تام رسیده بود این را بهر خود واجب و لازم انگاشت
 که در کوشش بجای دیگران بوده چه بنویسد که بر
 حلال خدا و فائده عام مفید باشد که در صورتیکه او
 شش هفته از کمال حیرت قلب او میدید که در حال شکر راه و راه

که اکنه متعده مهیا نم زنا خانه و شرابخانه که عمر رفت و کله تمام
 خلقت ملت حق با پادکشها و خلیفها که حق و جانشی حضرت
 عیسی میبایستند و خود اعتراف دارند که این من صحر است لذت
 انجذاب و انجذاب قناعت نمود در دنیا بلف محراب و ستر خرق
 که برینک بدن خود پیوست نه چنانکه دعا خدا را از ابرست عفت دارد
 شده که میفرمود فرس فری زین است و کلام در رستان آفتاب
 و نام علف محراب و خورشید که سیکه الحافره کثیف و بربردی
 شعوری که ملاحظه حال امروزه نصاری کند واضح میوه که این عفت
 بجای و نسبی با صری از انبیا؛ ندارند و هم به ستم است حضرت
 عیسی از آنها و از اکون و طریق و اعمال و کردار در دنیا نشان برآورد
 ظلم طایفه امروزه نصاری بجنب عیسی بالاتر است از آنیکه این
 جنبه را معلوب نمیدند و در صدد قتل آن جنبه برآید نه و نهادهای
 زشت و بدعتهای زیادهای جنبه دادند در عرصه قیامت آن جنبه
 برآست بجوید از این طایفه با این طیفان و برکشی سیل دارند که با آنها
 حق و حق جویان ایراد با اعتراف عین خصم ثابت انداخته دست
 از این

از این دانی خود بردارند که را کون کفر در تمام ملک برانگش بصر
 که میفکند و این کتاب مخصوصا دانی زمانی بر این نایه میفکند
 زیرا که شخصی سخی فخر الاسلام زنی را بطرف غفلا کی سیکه مطلع از تاریخ
 هر وقت و دولت متعده میبایستند که چه قدر زمان تغییر غفلا قتل از قتل سیکه
 خدا صلی الله علیه و آله در اطراف و جویان افکار که ولادت الهی در
 بیابانها هر گوشه بر مکنان و رواب نصاری اعتزال از مردم غفلا
 و مستطرب دست سیکه از زمان نصاری آنگاه آفتاب جل آن سر و طالع
 شد رواب از اطراف از دنیا بای غفلا غنی عین غفلا کثیف اسلام
 مشرف شده و بی عمر از دنیا در عزوات در کتاب انجیل یحیی شهادت
 رسیده که این مطلب از ابده به بیست است که رواب نصاری در قتل
 حزب است از کثیف موالی و چه که دیگر به یقین در میان
 شایع است عین غفلا چرا در زنی پیدا عین غفلا عین غفلا که طالب حق نصاری
 حتی رسیده که نیک دنیا طلب و ریاست حجت نصاری پنه غفلا بگویند
 نماند که نه ای شادی اسلام نشود و عفو و عفو این جنبه ...
 فخر الاسلام که از روستا و بزرگان روحانی نصاری به دفعی

۲
 این تاریخ و محقق
 و انکار نشود باطل
 باشد زیرا که انکار
 لغت است و در این
 خفیه و قتل است
 در تاریخ و نام و نام
 هم یکی واقع بود
 باطل است و نام غفلا
 از غفلا که به این
 ابقی را باطل است
 و این معقول است
 حقیقت است و در دنیا
 و انکار شایع است
 این است

مطلب بود جواب میسر میگردید چون جهات فساد منتهی به نزاری
بر عقد انعام معلوم شد چنانچه بر غیر انعام معلوم است لهذا صاحب مکتوبه صدق
فایده جهات به دست آمده یا تودر آورده اگر چه باز روزی پیدا نمیشد
باز سرش را بچسباند صاحب کشف سرش را نه داشته مطلب خود
که تا ما عقد از خود یاد کند داشته نمی آید باینکه کج پس روزی از او یاد
میکنم تا هر کسی در آن زمان اینچنین به صاحب مکتوبه نظر کند غیر روز
که خورجین باشد

کشف نظر از کفر زیرا که عقلاء گفته اند دوزخ حق بر کوه بطرف غایت
و سنگ بر وزن سنگ کلام عقلاء موضوع عقد از عقلاء از کفر من
فقطه قلیده غلبت فتنه کثرت حق جوین مسلمانان بقول تو اگر چه کند
غالب آیند بر کفر ایمان نزاری اگر چه زیاده تا با لایزال نه تهر در آید
دیگر که دوزخ و کوه حق را رضی نخواهند نظر از کشف میگوید

دانا که بیشتر بخواند در این امور ایمان کاهشی کند یا به کتب مشهوره بر آن
الحی و صفت جلاله از طریق احوال و سمات خیر اینرا ملاحظه نماید
و اگر کسی بخواند فساد و فتنه نه به فتنه نبود و نزاری بود باید درج
کند بجهات عشره فقر الاسلام مسی به بیان الحق و الصدق که کشف

بسم الله

جمع مناسه خواهد شد هر چه اگر کسی عاقل باشد وضع و کیفیت مسی
و مصلحت و جدات و افعال و اینچنین و غیره بلکه بر فرق ضال و دریا ج
کینه و هیئت منکره حواس متراشه صدق است بر فساد منتهی به انعام
و حقیقی نماید چون تا با اینجا حکایت صاحب کشف بود و خودی گفته کتاب
منکره صدق عربی بعد از آنکه می عقد ام و فاعلیش مرده کنی آنچه از حال
این کشف معلوم شده نظر از تحقیق است و این کتاب بود او منتظر عقد
در روز یک دانه از خانه حفر بریدن انعام که یک دانه اول بود
خود که است از افکار این جانب غیر از کس چنانی معلوم دانستم خودی
ملاقات کنم و مطالبش را بخواه تا سوال و جواب کنم زیرا که افعی مطلبی که
یک سطر باشد یا به نوبه طول داده مطالب غیر مرتبه در میان او نه سر راه
در میان آورد بهتر آنکه عقد او به بنیم صبح زود و در روز اول صبح کرد
که که مردم کن برادر بچه خضه به باب که مسلمانان مطلع شوند انعام میخوام
شراب بخورم و فراصع است مردم انعام قسم

اول صبح شنبه ۱۴۱۴ است پشت مطهره و در باب خانه کشف صاحب
انعام در باز بود چون مسلم خانه آمده که وارد و حاضر شد خانه ششم
پیر زمان که آثار کفر و فتنه باطل از او را بود در نهایت کراهت نظر با صاحب

کومف سخنان کن بدست خطه ار در از حرف فلک دیل بران
 جاره غنیز از ایمان آوردن بسج که راه نجات است نیست
 غنیز عجب که به تصنیف آره عجب ایراد آره آره عجب خطه
 حیف این کافه عا حیف ان زخمها حیف ان دولا که عا زخم شده و این
 کن بهار خود با این جلد خوب و خط خوب و کاغذ خوب همیشه
 کومف در دست چه دارم ^{عند} کتاب هست که دره شیران انچه منظم آره
 نوشته ام و انچه ملکی بنود عملی از بران قرار دهم ارمه انداره غایب
 کومف انچه ملک ب تو هست بد که بدادام خطه میلد و سپر خود می آید
 منم با یک سر خود با این میلد
 غنیز این مطالب که به شیر نوشته شده کتابت می آید بنویسید چید
 کومف کتابت از بیان واقعه وحش همیشه اسم من کف خطه است
 که خطه من است
 غنیز ^{عند} خطه من حضرت با برانکه ولایت ان خطه با ولایت باشد
 کومف خطه من ولایت ان خطه با ولایت میدانم لکن مقصد کار از
 اندون این چیست
 غنیز میدارم این شمس عجب که ب شلره صدق لوشن روز
 با کتاب انداره کمن با خطه که ب نامیت نزار

من عاشر مستم
شما من افند من
هم نهم من افند
بر افند من افند
از افند من افند
سود من افند من افند

که گفت به عمده همین شش باب است که باقی کتاب به حدیث
ملکی است و حدیث نیکند علی باب خود که نوال کینه و نامی محبت بیلمن
سخنی نکرید ز جبهه شایانی باشد

لا هدی بر حدیث قبر حضرت عیسی با بی سبک که زیارت گاه نزارید اظهار
اضحی و خضوع بآن محل کنید آخر تا سیکو تید اولو مصوب نمودند
لشسته خاک نوزند پس قبرانی و قبر مادرش کی هست ماله اعتقاد و
استلک لکن نزار لشسته و گمان می نمودند که او لشسته و این جی با مان
وقت تا که سیکو تید اولو لشسته و در جی بدن از آن روح ماله نمود پس قبر
اولی هست و بنی بر این جبهه این باب چه (ازد) (قبرش) معلوم بود و این
همه تفصیل از زیارت گاه داشته

که گفت **سبعین** ما از خود عیون یهودی و اولو مصوب
نمودند و لشسته و خاک نمودند لکن از قبر مردن اند و در باب
رفت و در باب بیسم از انجیل و لوقا و باب اول از انجیل تریس
چنین نوشته اند پس غیور از اب بر دهنده وید که افکار شکافه
و روح چون لبر تر نزل نمود و باقی از عالم عویر سلفت توان
فرزند مجرب بن که از او خوشنودم قدیمو کفای صواب
و همه انجیل نوشته است یا در حدیث این است **انجیل که گفت**

چون

که گفت **در تمام** انجیل این مطلب که نوشته اند این است که
قدیر کفای صواب معلوم میشود اینجاست که در حدیث صواب شش و شش
که گفت **باب** عیسی که در کفای صواب بنی انجیل نزل بر حضرت عیسی که است

که در حدیث عیسی است آن به نزل اول که حدیث است از این بنی بر این حدیث است
که میفرمودن بنده خداستم و خداوند که با بنی روز نشسته و در این حدیث از راه

که گفت **چنین** اینجاست که در تمام قدیمو کفای صواب در حدیث عیسی در حدیث
حدیث عیسی که اینجاست که در تمام قدیمو کفای صواب در حدیث عیسی در حدیث
لا هدی بر اینجاست که در تمام قدیمو کفای صواب در حدیث عیسی در حدیث

انجیل که گفته اند نوشته اند بیسم که گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند
نشینده گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند
کلیت اینجاست که در تمام قدیمو کفای صواب در حدیث عیسی در حدیث
فرشته برین سیکو تید بر اینجاست که در تمام قدیمو کفای صواب در حدیث عیسی در حدیث
عجیب گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند گفته اند
برو سلمان بهم عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی
که بهم عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی
عیسی بر این خدا میداند و سیکو تید بر اینجاست که در تمام قدیمو کفای صواب در حدیث عیسی در حدیث

نار

[illegible]

۹.

[illegible]

از او از برای ثابت نصیر فرستاد و بالاتر از آن از پیغمبر خود منزه است
 شش نقی میکنم و ثابت بنام و در قرآن در آیات کثیره دلالت میکند که پیغمبر
 ما با سحرة به منی قدرتم و شهادت و ان الرسل حق و جانتهم
 البينات الا في ما اتيتهم من آية من آيات ربهم الا كانوا
 معرضين انهم وما اتوا من آيات والندى عن قوم لا يؤمنون
 اذن كان على بقية من ربه وبقوله شاهد منده ومن قبله كتاب
 موسى لما اورحما سورة برد ولفي حشمتهم بآية ليقولوا الذين
 كفروا ان انتم الا مبطلون سورة موم
 واما داوایة فسبحون سورة الصافات

نقد و...

و قوله تم و اذا راوا اية فسبحون الا وایة که از این
 قبیل است دلالت دارد بر اینکه پیغمبر ما با سحرة بود و عینا آنچه شش از
 هر پیغمبری ثابت بودیم من بهتر از انرا سبقتی شایسته ثابت میکنم لکن
 این پنج آیه که سیکونه جایگاه ذکر کنیم تا شاهد بفرمایم که هر کسی که
 چه شش از هرگز نخواهد فهمید که سلف صاحب مقام اثبات سحرة انبیا
 و قریب که فرخ گشته با خود خوان به بنم و برایش نقل کنم قدیر گشتی
 فرخ گشته با شش بقول نزلدم زیرا که بنده را ناچار شش بقول خود را نعلوم
 شش اعتبار نموده اگر تا رخ بیند و فرسی و منی سحرة حضرت عیسی
 نرفته اند ان وقت فرخ قبول میکنم اگر چه فرخ اندامه و حق القول من انم
 لکن چون با شش ثابت میکنم و اینها دشمن ملوثی هستند هر چه دشمنی
 بگوید فرخ متقبل میوم کرم صاحب آیه اقل
 در سورة انفصاف ۳۷ و قالوا لولا انزل علیه آية من ربه
 قل ان الله قادر على ان ينزل آية ولكن اكثرهم لا يعلمون
 و این اگر چه مطلب طرانه است و کلیات تفاسیر چند ان مربوط باین
 مطلب نیست و الخیاط ما طلب در بزر تر مخفی میگویم که اسباب

سر در نوشته معنی این است که کفر گفته چرا سحره لذ جانب ضاوه
نیارده بگو این پیغمبر خدا را در است بر ایله سحره نازل کنه و کنی بیدری
لذ شما دانید که پیغمبر شما سحره دشت چرا چنین جواب کفر میداد
بلکه کیفیت بخوابید لذ فریضه یکه خارق عادت و سحره نه تا که آنها
ایمان دارند چرا که آنها مایوس شده با ان اهتمام پیغمبر شما در ایمان کفار
و تقایم صفای ایلام چنین ذکر نموده اند

و اقا شهاب چه قمر به عقل هستینه با این ادعایه میکنیه مکه یکه طفل
خورد میشه انده بر شمول مانده خود رو به نفی میزنه خود شکا اعراض
دارید که پیغمبر ما اول عاقل روزگار بود چنانچه محض لذ عقل بود و رؤس
ملت شما در کتاب حفظ نوشته اند چنانچه هر مصلحتی حاصل صاحب در کتاب
حفظ در صفحه ۸۲ از مقام اسلام لذ نسخه مطبوعه ۱۳۹۱ در اوج
الجناب نوشته که ترجمه ان این است خلاص نیست که اجتناب در غایت
عقود و کاد و نهایت همت علم وستی و حجت با مردم به دشت
و مورخین در و پا نوشته اند در کمال عقور و نهایت قوه ذاکره و طبعه
صفات حسنیه و دارا به و از یک صفات زید و یابود مرکز لغوی

لذ آورده

از آورده نوشته بر تراضع خوش خلق و تمام حکام اخلاق ان حضرت
ذکر نموده در صفحه ۱۳۸ در نهایت مراحت ان حضرت به در احتیاط
ذکر نموده که هرگز از ان حضرت کشف خلاصه نوشته در صفحه ۳۳۹ از کتاب
نیران الحق لذ نسخه مطبوعه لندن ۱۳۵۲ مری اقرار و اعتراف
میکند که ان حضرت در خور به بینی و مال اندیشی مانده است و بعد المسموع
گشتی در کتاب شفا عمارت مانده که محقر تریف او و عهدی در صفحه
۳۴۴ مطبوعه انارک لا امور چنین گفته و هیچ کس شکر این نیست
که حضرت محمد شخص عاقل با فطانت بهر است و تر مسور و زرداوی
در رس که در عقور نوشته بر زبان فراموش و عقلای عالم مذکر نموده و مثال
ان ضابطه بر کتبه در قمر ان بهر است مبارک و اول عاقل دنیا شمرده و
غیر ذلک از کلماته رؤس مدعی نوشته و ضابطه فقر الاسلام در کتاب
حفظ نموده یا ابر صاحب کربف اقل میداد که پیغمبر با این نوع
از عقور کلمات اظهار کند و در ان هم سخنان به انبیا و مذکر کنه و لذ خود
سحره بخوابید طوره رود اگر چنین به یک نفر متابعت او کنند صاحب
قرمیه ان که سخنان اجتناب لذ همه انبیا با لاتر به ایمان نوع مجامید به

و بعد از آن در خدمت انبیا پیغمبر صلی الله علیه و آله اینها سخن می خنجدند و خف
اگر در سجده بایزد بلکه بعضی کتاب تمام سحرات او را اگرش میخوانند
ایمان عینا در دهن و هرگاه با این وضع و اطلاع از حال انبیا الله صلی الله علیه و آله
میخواند اول که عمر بن الخطاب و بعد از اینها سر غنزد و ثانیاً چون طوق
میست بخیزد و استنزا انجاعت لابد غداً نازل میشود چنانچه تمام
طبقات تا لکلی ملت انبیا سلف حق میخواند که بعد از حواستی
سجده هرگاه استنزا میخواند غداً نازل میشود و پیغمبر صلی الله علیه و آله
عطوره میبندند در اختلاف انبیا هستند چنانکه ایان خنجدند او را
چون کلام با یکدیگر رسیده زلزله است زده صاحب کرامت او را از زمین بلند
نمونه گفت و دیگر فرمود که از دوزخ باز رجعت کنیم از کلامی برکت
من ای کسیر و کسیر و کسیر صدق است که مردم نمیدانند چه قدر است و بدین نام

یوم یکشنبه ۱۴ لاغیر دارم در ب خانه کسوف بکجه سوال و جواب
اول از کتاب مسکوة صدق این دفعه بره زن فراغت خود بیکه قنات
رسم کسوف گفت صاحب منتظر شتایت و اخر شدیم دیه کسوف باینکه بایل
یک پیش او در درون کت نشسته چند کتا با مقابله میانه خودش
وزنش یکی با بجه فرخ نام غف مقابله میانه با بعد از مقابله شتایت گفت

مسلمان ایضا بنا کفتم نه رو برو بودن به از بیلوید

بعد از طاعت نماز کسوف رسم کتاب مسکوة صدق را در ایام کفتم خواهم
مقتود شما از باب اول این کتاب بصیت و تحقیق غیره کلام غف غفر
کنیده شما کلام مردم را غفر کنیده کلام مردم را هر چه غف غفر کنیده از دست
کفایت اهل تقییر و وجه تفسیر است که در ایات و اردنه این مقتود شما است
بگوئید و جواب بشنویید اگر ایام از کلام اهل تقییر دارید اینم بگوئید جواب

بشویید

بشویید مراد و غف غفر کنیده فرخ کار دارم تا بیکه ریه باب اول
صاحب کسوف
لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
کسوف لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
غفر کنیده پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
قرار داد باین بیان سحرة پیغمبر خود را باین که
کسوف مگر ش پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
که عیسی با قبول دارند
غفر کنیده پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
والله انو جملک نصاری بیان میکنند در اثبات سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
نیت سندی در دست شایسته سنان شتایت و او بیلوید و بیکه ب
سکونیه یعنی زاده و بخیر اردت شایسته این نیت امروزیه ان
قراده و بخیر شتایت نیت اینها را خود شما
فی لاف عقل قطعی است زیرا که از مختار بخیر نیت سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد

بشویید مراد و غف غفر کنیده فرخ کار دارم تا بیکه ریه باب اول
صاحب کسوف
لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
کسوف لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
غفر کنیده پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
قرار داد باین بیان سحرة پیغمبر خود را باین که
کسوف مگر ش پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
که عیسی با قبول دارند
غفر کنیده پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
والله انو جملک نصاری بیان میکنند در اثبات سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
نیت سندی در دست شایسته سنان شتایت و او بیلوید و بیکه ب
سکونیه یعنی زاده و بخیر اردت شایسته این نیت امروزیه ان
قراده و بخیر شتایت نیت اینها را خود شما
فی لاف عقل قطعی است زیرا که از مختار بخیر نیت سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد

بشویید مراد و غف غفر کنیده فرخ کار دارم تا بیکه ریه باب اول
صاحب کسوف
لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
کسوف لاغیر پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
غفر کنیده پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
قرار داد باین بیان سحرة پیغمبر خود را باین که
کسوف مگر ش پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
که عیسی با قبول دارند
غفر کنیده پیغمبر با سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
والله انو جملک نصاری بیان میکنند در اثبات سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد
نیت سندی در دست شایسته سنان شتایت و او بیلوید و بیکه ب
سکونیه یعنی زاده و بخیر اردت شایسته این نیت امروزیه ان
قراده و بخیر شتایت نیت اینها را خود شما
فی لاف عقل قطعی است زیرا که از مختار بخیر نیت سحرة میوه و پیغمبر او بر دهم پیغمبر غفر کنیده یا خد

این شش بخیر روخت و گردید خود تمام تصدیق را در کمرش لاغیر
ما از قرآن شما مل می‌داریم که پیغمبر شما معجزه نرشته و این علامت باب
اول از کتاب مشکوٰه صدق است

لاغیر میگویند مل می‌دارم باین کینه بگرد قریب فرم خیر صریح
میگویم کمرش پیچیده است از قرآن

دلت دارد بر اینکه کذا از پیغمبر شما معجزه نوشته و در آن طفره رفت
یک دوره انعام که روزگفته که کسکوداشتم و قالوا لولا نزل الیه
حکم در دوره اعراف ۲۳ و اذالم تاتم بایه قالوا لولا جیبها
قل اغا تباع ما یوحی الی من نبی هذا مبصر من ربکم و هذا
ورقة لقوم یؤمنون

۳ در سوره رعد ایه ۸ و یقول الذین کفروا لولا نزل علیه آیه
من دبه اغا انت منذر و لكل قوم هاد

۴ سوره نبر ایل ایه ۱ و طامعنا ان نرسل بالایات الا
ان کذب بها الاولون الیه

۵ سوره عنکبوت ایه ۴۹ و قالوا لولا انزل علیه آیت من ربهم

قل اغا الایات عند الله و اغا امانا نذیر مبین الیه صریح
پیچیده که کذا از پیغمبر شما معجزه نوشته و در آن طفره رفت و در کتاب مشکوٰه
صدق مطلب این است که چون معجزه هر یک و کلام تفسیر و تحقیقات
فرمانها شده و طوا شده

غیر در انجا حیرت است در احوال میورد که گفته این دروغی و نصاری
در آورده و عیسی از خود را به نبی انم از نوع بشر بهشت کرده بود بخیر
از صیقل سبقت مدح محبت گردید و ما در جهت موضع از او معجزه خواهیم
که دلیل صدق او باشد غیر از نفسی جواب دیگری شنیدیم و ما مسلمانان
از قول طریقی شما و یهودیهایی و عربی و موسی و عیسی و پیغمبر شما
از نصیحت قرآن خودمان و سحر اینکه در قرآن از انما نقل شده نه انما یسئلونک
شما نقل میکنید و تورا و بخیر نرشته اند نه انکه در دست شماست که خود اشیاء

کمرش یهودیه دروغ میکنید معجزات حضرت عیسی زیاده بود
شده باشد بعد لازم نیست بر این که نفوذ معجزه او در وقتیکه خارق عادت
از پیغمبری معلوم شده دیگر اظهار آن با فایده است خصوصاً وقتیکه از انجا
عذیر گفت بپرست هم دروغ میکنید معجزات پیغمبر شده باشد
لازم نیست بر این که نفوذ معجزه او در وقتیکه پیغمبر باشد انما که

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

مطلب قرآن یافته چه پند کند در میان مسلمانان که اتمام حجت تمام شود
و اگر در همه بر نیاید استغانت بگویند از سایر کفار مشی بود و دست
پرستان و نمود و جیشیان و سایر فرق کفار بلکه بشایان و کلمه حقه
بنایند یک سوره قرآن در دست گیرند اگر هم ممکن نشد آنوقت تفسیر قرآن را
قرآن گویند صاحب کشف این زجرات ثابته است کتب به حقه
تفسیر میکنند اعیان مسیحی در اطراف عالم منتشر میکنند این قدر
ضرر به دولت و ملت حقه نریند بجهت کار به فائده و اگر شایسته باشد از او که داشته
باشند و تیر نمایند می آیند که این زمان بدید که تفسیر قرآن شده و این
جهت گیر که در عهد انقضا فتنه و فساد در ملت اسلام بوده اند و قادرند
یک سوره فائده سوره قرآن را بیارند دلیل قطعی است برای قرآن بلکه فوق
از سوره های انبیاء است که باقی است تا روز قیامت و کبر مطلب شایسته
وحییت و سایر سوره های سبزه قرآن است که نباشد هر کدام به هر طریق شایسته
مدان نمایند مابقی از آن توان طریق بیان خواهیم نمود که کشف چون
کلام با بیخار سیه دست دراز نموده کتابهای روی نیزه و روی در کافه
چند سیکار کنند قدری کتاب شکسته صدق و مطهر نموده اند تا شایسته

در ضمن

وضع زکات و سبب خانه او خودم سر بلا فتنه و ملت به بیت زکات و کشف
کشف لایحه را به سبب سبب سبب سبب که در تمام مردم هر چه کرم
عیسی فلان سوره داشت تا سیکوئیه و زکات و فرم طریق سبب سبب
اناجیر و اقبال عیسویان و شایسته کلام به قبول سبب و کلام طری
جهت بیخار سیه سبب سبب سبب سبب سبب که عین قرآن باشد
که تا روز قیامت است سوره بودن انرا معلوم کنند

لایحه سوره سبب سبب اول شایسته انرا بنایند
کشف کلمه سبب سبب که عموم مردم قدرت انرا نداشته و سبب
باشند از شایسته آوردن شایسته آن شایسته شایسته دریا و زنده خوردن مرده
لایحه سبب شایسته تفسیر داریم که این قرآن در هزار و سبب و کبر سبب
صلی علیه و آله ابراز نموده و هر چه که از جانب خداوند است و در سبب سبب
بر که تمام حق و شایسته شایسته فائده سبب سبب ان شایسته آورد
کشف این قرآن زباید و کبر اختلاف است و در بعضی الفاظی بحسب
قواعد عربی موافق نشود

لایحه سبب در روایت نکو زباید ان فائده سبب سبب سبب سبب که این
فائده فقیه قرآن شایسته است نهایت اختلاف در علاوه است

که باز هم بعد از هفتاد و دو سال از نزول باقر اعجاز عربیت خجسته است
 از سواد فم تو که اینقدر باطله از میزان عربیت که تمام می باشد
 عربیت تحت هر قاعده از قواعد عربیت که تمام در بطن قرآن می گنجند
 از حق اگر چه تحت لغت در آیات قرآنی تحت در قواعد عربیت است
 و اصل آنکه معنی عربیت مستغرق همه بر اینست که تمام آیات قرآنی مطابق
 با قواعد عربیت است و اما اختلاف قراءه با بعضی از قراءه است و بعضی
 قرآن است که مطابق با اینان مختلف است اعجاز است حاصل مطلب من
 اینکه مانع از تفهیم سحر است و بان تفسیر شده و از زمان نزول احوال آن
 تمام قضای او بتمام عالم در صدر دفعه که مانع از آن بیرون نماندند و در این
 کرمف از یکی غیر از آنکه این مطلب با اقراره راجع می شود یعنی مذہب
 خردمان مثل مجرای آنکه مادامیکه از بعضی
 لا غیر شافعیان مذہب خود هرگاه نصیحتی کنند در امری از قرآن قبول
 نایب یا انکار کاذب می آیند
 کرمف ماکملات قیسان خود مانده و می نزل می آید هر چه بگویند
 مقبول است بلکه گفتن قول او را هیچ نزل می آید که لا غیر هر چه می
 صاحب قیسان از فرق پر دستانت که دشمن بزرگ مسلمانان است

در کتاب حنف در صفحہ ۱۹ و ۱۹ که بزبان الطبعی بعد
 در ترجمه عربی شده و ترجمه فارسی او این است که حضرت محمد صلی الله علیه و آله
 جن اعجازی بود بر سحر قرآن قرار داده بود و بار اثبات لغت و لغت
 و رسالت عربی و قرآن تفسیر می نمود و طبق معارضه می نمود از لغت و لغت
 عرب که هر چه از العرب در آن وقت معلوم بود از لغت ایشان که فصاحت
 صنعت ایشان بود که شرف و غر و فصاحت ایشان بود و حضرت محمد
 نه در میان ایشان نه در میان ایشان که بیاد دارند سوره نزلش
 قرآن است (ای ۹ از سوره الاسراء و ۲۱ سوره بقره و اوج
 سوره هود و از توابع بسیاری است نزد من که ثابت می شود از انکار عرب
 در آنوقت ارباب این صنعت بعد از آنکه متعجب ساخت ایشان از قرآن
 حسن نظم و تالیفی که من اتفاقاً در یکم برابر یکدیگر از آنها
 و ان این است که بسید بن ربیع که از غفار عرب بود از جهت حدت زمین
 و دلکوت و در ایام حضرت محمد چون معنی کرد قصیده عفو بود
 که و این غرض بود که بان غیر سیه مکرر منطوقات مبرزه و امر از غفل
 شعر عرب جریست و جریست که در برابر سبزه زشتی در این امر پس
 چون سوره مبارکه بقره از قرآن مجید از جانب آن قصیده او بر آن

در این قرائت
 و خط نوشته
 و تعلیم گرفته
 می

حرف بسید که در آن وقت مترک به آنه و نظرا کرد و خوانده از سوره مبارکه
مرفوعات او سوره تا اینکه از نفس نفسی بغایت متعب گردید و نور را
تسبیح نشد به سینه که قرآن دعوت میگردید و کف کتی قادر میفهمد بر
شن این کلام ملائکه وحی شود بوی او و بیه به از آن کثیر المنفعة
بعد از آن حضرت هر که در آن روز که در آن حضرت جوهر کتی بود و سیم
بجوهر ایقین بود که ملک قید به سید بود و صاحب که در محفلت
سبع مشهوره بود آن حق پس از کلام معین قیس معلوم میفهمد که حرف
نصاری قبول دارند ای زقرآن و تا بلی ایچ خارج منبر نصیری بخبر
نه ایب غیره و تحفه

که سرف مزین ب جرمیسی حال نهیده ام لکن سنی چنین مطلع نوشته
باشد چرا خودی بین نصاری باشد و جواب بر نصیری دیگر از عرب ایمان
نیا و هم هرگاه سحره قطعی باشد باید هر کسی مطلع شود ایمان آورد

لا غیر از این مطلع است مستند جمع کفایت که هرگاه به از انعام محبت
بر آنها باشد متعذر نیست نه انا وجدنا ابا بانی ای ما پیران خود
میدیم نصاری بوضه نام تابع اندیم از شما میپریم چرا بودید با مسیح
ایمان نیاوردند پس چون آنها ایمان نیاوردند معلوم میفهمد سخرات

مسیح

اول روزی ایمان نیاوردند
و این نصیری و قدر متصف
و سوره انبیا با طاعت نیاوردند
چون از حال ایمان از متصف
از حق معلوم شد که کائنات
ایمان نیاوردند
و تا نیاوردند

مسیح قطعی بنوعه اگر تحقق نشد نزد شما که قرآن باین شبهه بهیه بایه
ایمان آوردید و لو جمع دنیا ایمان نیاوردند و اگر هم بیکو این
مطلب به قبول نیاورم و کلمات قیس حرف دروغ میدانم بگو بایه
دیگر کم تا اینکه حرف مزین امروزه نام فرق کفار عارفانه از آوردن
مثل یک سوره از سوره قرآن با نام قار حرف در افتاد است اسلام و بدیع
است نصاری چون کلام با این رسیده ملک چشم او بر خواسته نیاوردند
او به نقل نم کرد حرف حصدیسی تک شد و کتی بهایم بهیه دست
مرا کت امروز پس است فردا باینکه کلام محبت میفهمد بر خاسته
ببخش و کج پس برداشته روبراه شدیم بلکه کلمه فردا بوم نهشته است
بوم عرض اعلالت خوشی نیاورم این نه کرات روزنامه ایلم متبرع شد
پیر خود و میفرستم انم قابل است باب سیم از کتی به شکوه صدق و
باب و محبت کن کلام حق که است چه به بر چه به

لا غدير اهل اقباب يوم غدير ع او دختن کرسف شدم دهم
خرابيه زنتي بالاسر شش بتر لنگه سک پشم الوکاه کاهر ميل بکيد ز با
بان کيداس بجا له زن ان سکوه عافت مکنته کفتم اني نجس شه
بايد ظرنتي بکيل مال کخي گفت مطالب مالکي ما لنگه کرسف
برخداسته ان شير که چنين نجاست در ادرايت منفه خورد عجب در ان به
ان کيداسرا خيا مني کاهت ميخورد کفتم خواهم در نجاست غوطه بخورم لکن
نيغورم شدم غوطه بخوريد و هم اقام نجاست بود بخوريد
کرسف گفت ديدن در شام کاه به پير شام خيانت است ما رسوا
منف محبت بر شتي منصفه از قضا مطلب ما در چهار رده ايران به
که ذکر شده که چهار بقعه را سرور زده سوال و جواب شده و او بگفته جان
لا غدير حزب واقعا صاحب مطلب اين باب جرم چه بود شام خيانت
ايراد بجه ادايد يا پير پيغمبر يا بقران تاره ايراد ميکنيد که پيغمبر معصوم
زده که با کراه خلق و مسلمان کشته که گفت انجناب بوقفي
ميکنيد نهايت ايراد در اهل انجناب داريد و آخر ميگوئيد وقت
رس و انزال کتب با کراه بجه و آخر ايراد بر صفاتي کتب
عزيز ميکنيد حزب است محل نزاع عيني ميکنيد که فرخ بران ميگوئيد بايه

باشا سوال و جواب محف

کرسف مطلب باب حرم اثبات نبوت مسیح والوایت اوست بهر طریقی
ثابت شود

لاغیر بجه دعوی بی یمنه ثابت نشود حزب از شما سوال میکنم شما
ثبت میکنید عصبه اموال خود را ببقا مذاکره کنید یقین دارید بان یا یقین
بطلان آن دارید یا شکوک است نزد فی صدی و کذب و طاعت را بیهوده
اینهمه واقع قهر شماست بیان کنید

کرسف فرزند دارم در رسالت انتخاب اگر بگویم یقین دارم بطلان
شما میکنید به دلالت از کذب یقین پیدا نمید و یقین بر سر است که تکلیف
حرف نه انم الله انکم شک دارم بر شما به دلالت رسالت انتخاب و
لاغیر بجمع سید این در شهادت این شک در راه ما موجب شک در ادوات
کرسف شما میکنید من از روی علم عوامان را شما بی و دلم که اکنون
بقا این عصبه می بینید من متوجه نیستم انم حقیقت و محقق در شما

حقیقت

لاغیر اگر شما در تاریک خانه باشید و برانید الان یا روز است یا شب
در کاه شک داشته که الان روز است یا شب شک دارید که الان شب است

یا یقینی

یا یقینی شب بدون شک در روز ممکن نیست

کرسف مقصود حقیقت باین مفهومات چه ثابت شد

لاغیر بر شک در نبوت محمد بن عبد الله یا یقینی ببقا رسالت مسیح
و در عر الوایت عیسا ز دنیا که میکنید نبوت محمد نزد فی صدی شکوک است
و باید از هر دو فرقه خارج شوید یا علی بشر یقینی کنید پس شما
خودتان شکوک و متیقی قرار داده اید از روی عصبیت

کرسف من نفی می کنم پیشه و از زبانم چه در آنکه کشته اید و عصبه
میکنید باید فکر کنم مقصود جواب از باب حرم بعد از این

لاغیر مقصود من هم جواب از آنکه کتب شما بعد از آنکه اثبات یقینی
دارید بالوایت مسیح میکنید دلیل شما حقیقت کتب بنویسید که خدا را
باین شواهد قطع به عر الوایت مسیح اند تا آنکه ستمانان هم مان
طریق موافقه بر شما به دلالت رسالت پیغمبر حوزة کوسه و در شایسته
نقد باین حساب که شما شک دارید در دین خود دارید چگونه در صد
حاجم باضم حرف برآمده اید

کرسف حاله من بت پرست شما لذت اثبات نبوت پیغمبر حرف
میکنید

لا غیر مادر نه یک بود در امره و پیش شایه از اجابت اوست
سیح میکنه

کر سف یهود با یهودی کی آنها بودند ملکه به بیست و نه اینهم
مخزات سیح و منکره

لا غیر بلین شش شام شش هفت شام با این هم مخزات و مخزات
عادات پیغمبر ما که بفرمود و بر این ثابت شده است شام شده
با آنکه تا قبل پیغمبر بخت مخزات هجرت می نمود و نیزه از ایت
سایه اصل بر این ظهور بود که تا بعد از ده به معنی هجرت
در روزی از اجتناب ایت با مرآت ظاهر شده و غایب می بود
و در نشانی و بر حدیثی که در کتب حق بفرمود و چشم بر ایت دنیا
نرفته ایم آن آورده از ایت با مرآت اجتناب نه و اشد شام
بقول خردان سلا می کشد و نه قضا و پنج کرد و نه عال البلیه ایمانی
فروشی را به یچ دل خوشی رت از این ایت با مرآت خضر داریم که بشما
پرول میوه

کر سف شیخیان یکصد و نه و پنج کرد و نه میوه طر مد و نه
بیشتر از این و نه موقوف نیست به خارج از این پیر میکن
لا غیر مخزات این سلسله از ایت نه میوه یا از عجم ملت

نصار

نصار

کر سف نصار این و نه از ادوات سرگشی میوه کن عده بهش از و
عمر مخزات یک و نه از ایت نه میوه یا از عجم ملت
که در روزی نه یک میوه یه عاید معرف ملکه است
و یک دیگر از ما ستم خاها که در روز و با میا شده و عقی رفا هست
ملت در روزی و نه میوه یه عاید در دین کون ارباب و
در ایران شامیت و نه اعانه رایگان سیح از این مکر به سیوه
لا غیر جک و نه ملکه که او و غنی البلی میا به جج معرف
صرف میوه خوب صاحب شام در این باب و نه که چهارده ایم
قرانه است مل میوه که دین با به با گراه نباشد بلکه بارت رایگان
پرول میوه است اخر پرول هم شش شامیت و نه شامیت از معلوم شدن
حق و باطلی چه ضرر دارد اهل باطل به دنبال کردن خصوص و نه
در صده رایجا باطل به و اما تم حق مثلا هر که ملت نصاری و نه
سیح زما یهود سیح و مصلوب میا خسته بفرمایا یا از سیح میکن
و مجادله و نزاع با انظار فیان میگردند و سکنه لا اکره فی الدین یا نه
انها میکنند

لاخیر چنانچه تمام فیض به اطلاعیه لذا اول بخت پیغمبر و کرم
بیت نور آنها و یک عالم دشمن چنانکه اگر او فرض بیعت و وفای نماید
در کوچه و بازار بگوید و میفرموده قولا لا اله الا الله فقلی و کذا
انجاء اذیت میکردند تا بعد از آنکه حق واضح شده و جمیع کثیر شرف اسلام
شرف شده کفر در رصه رقت پیغمبر و اصحاب ائمه و محمل
اسلام بر آید این عزوات پیدا شده غالباً ثلث و ایزد است
و انباء جنس شده از جهالت و باطل است

لاخیر سایر انبیاء اسد یوسف بنام بنام قلم از من اینها به قلم
کرده ام که پیش رسل و انزال کتب بعد از آن و انزال است انبیاء
کار را به نذر اند

قاعده
 جهت صلح که نام انبیا اباکافره و شکر کشی کرده اند
 ابراهیم و موسی و سایرین هر از حضرت عیسی که تمام جنگ پیدا نموده و
 جدا شده اند چنانچه در اناجین شده است دارد باز ارس و کوس را نهادن که بر
 خروشان سرنگون نموده و کوس سرنگون نموده و از حد حقه کثرت
 و انده درجه بی در حقه و نیز ابراهیم و موسی و سایرین که شکر کشی نموده
 از حد حقه بی در حقه و در دی دله و بی ربه باز عوفیان و عیال که البته تواران و پهلوانان
 کمر سرف
 لایه از جانب ضد لایه مامور بعضی از حد حقه کردند

لما حضره وانه شفيح حوله عند اينده چه ميگويند صاحب علم از سبب
سلي وانه در بک اگاه ميخورد به باين هويچه بشت وانه در منافات ندارد
که فدايانه اندر معاصي نوحه تکليف ديگر نه از تمام است با خصوصي اينها
قرار دهه و اين ضرر بجهت نزنه و چهار در نيت ما از جمع فروع دين است
هم چنانکه تمام است ماسر بجهت باقامه صلوة که لک ماسر بجهت بجهت نزن
در چهار با کفر شما ابا اظهار از اصول دين و فروع دين نيت مقدمه ندارد
ليک چيزي که شايسته نفعه ايزار ميگينه حوزة دولت خود را و ميگينه
سما ناني ميگوينه چه قدر بگيدان از نه

گرفت از یکی حریت ما بر سنان محرمه ایی است اختراعات که ما
اموات نمف که عقل مسلمانان محرمه و ادراک الله تعالی مثل سحر و جادو
و حبس و غیره و غیره

لا عذر صاحب نما با این اختراعات تحت نفوذ عقل این جنس
خف زیرا که مسلمانان اولاد و این و ادراک الله تعالی بر فرض هم خوانند
باشند داخل شوند البتة از برای این نیست

مثلاً هرگاه فرض می نمودیم که اصرار از ایشان منی فرض ما را که نیست و این فرض
دلیل عقل خف بر این نیست با عقاید زیرا که آنها در این خط نیستند و هر کسی
از خود می گوید که از داخل این صنعت نموده تا معلوم شود بانه در فرض
میرسد یا ما هرگز نیست

مسلمانان ام امور آنها مختص احرار است زیرا که غیر از این عالم عالم دیگر
معتقدند که این عالم غیر از مسلمانان است و تمام قارن را خود را غیر
ان عالم بدیهه معروف می دارند چنانچه این عالم نیستند و اگر احیاناً
بجهت آیت سخنی داخل در صنعت شوند تمام خیال علم است نیست این همه
صنایع را تره کرده

و بنا بر وقت تفحص صنعت ندارند زیرا که اغلب اوقات بنده روز خف
بعبادات خف معروف دارند و جز وقت دیگر باین اندازه نیست که تفحص
صنعت کنند می خواهند باین پیدا کنند

آنگاه که عقیده مذکور خف که غیر از این عالم عالم دیگر تصور می کرده اند
و در اینجا هم تفحص ندارند چه در خود این است که نسبت به جمیع میوه که
گفت خسته نکنند که در وقت تفحص اقیه و بنا بر این است که در وقت تفحص
میدانند تمام مشتمل بر تفحص به بیاد و برید ابراد و غیره و هر دو
ندارند غیر از تفحص در حق الله معلوم است که باین حالت قطعاً باید خف را
بلکه این اندازه هم باین حالت مشتمل است به باب کم است اگر اینان
چند باشند قطعاً فی ضرر خواهند بود

چون کلام با اینجاست میگوید که در طایفه بودند هر دو خف و در حق الله
کلیس عام و عظم بر کشته و در کشف کتاب شکوة صدق که در دستش بود
حوادث و عظم که بر بادهای خف جادید خواهد بود بر خفاست و بنابر فرض
باب برداشتم از خانه بیرون آمدم

اول آفتاب یوم چهارشنبه ۱۲ روزه نه گرفت رفتم چون در کتب
خانه رسیدم گرفت بودیدم راست ایستادم شوقار با خف خانه کتاب

۱۱۱

[illegible]

چون بسیار بود و در وقتیکه بیک صفت بیکه بان و بیکه شریعت و فاعل شریعت قبل عمل فاعله بدن و وجه
که گویند نه در وقتیکه بیکه بان و بیکه شریعت و فاعل شریعت قبل عمل فاعله بدن و وجه
که گویند نه در وقتیکه بیکه بان و بیکه شریعت و فاعل شریعت قبل عمل فاعله بدن و وجه
که گویند نه در وقتیکه بیکه بان و بیکه شریعت و فاعل شریعت قبل عمل فاعله بدن و وجه

فان مقوس بر در کار باشد و عجب فاعل فاعله بود که چون نه در وقت

حفظه نه ه گفته بایم در این شریعت باشد با آنکه میهنه گمان شریعت

ناخ تم غرض است وینا فاعل نه در شریعت حفظه دیل عفا برستی در شریعت

که حفظ گفته هم اینست که چنانکه ایان را به بر صفت قائل

حفظ دلات میکند و حاشا که صفت با عجز بر ضرر اوارد آید

هیدر اول شریعت ناز خداوند در شب نه روزی بخیه رکعت واجب حفظه

در این حراج که حضرت ختم نبوت صلی الله علیه و آله بر حسب الخواصی حضرت موسی

خواری تحفیه خود از ذات مقوس بر در کار خداوند تحفیه وادراست

انجانب تا حدیکه هر شب نه روز صلوة واجب همد رکعت نه بخواند از

پیرسم این مطلب از من که تو فاعل قی که دلات بر صفت قائل کنه

هم چینی ناز روبر بیت المقدس در اول است چون غلبه سنی بان

بر زبان گویند علی الحتاد خداوند چینی ام فرموده که کفر هر روزی

نصفه و سمانان قوت قلبت ناز بر نشو وایان این فاعل نه

قیمت نه لایسته بیکم چه ضرر دارد بجه در شریعت اطمینان نه بدیع
بر حسب مراتب مردم میسر شد به اوایل وقت هرگاه کعبه و قیسی
نیود مردم نه خبر حشیه نه

و نیز کم کردن زمان عهد استنا ما للام صاحب چه ضرر دارد یا بکشفه

مقابل ده نفر اوایل امر و یک نفر و حق بل و خفا او اخره مانع دارد از جهت

وقت و صفت مردم علامه تبه یی الهام یا از جهت استنا براته

یا از جهت تغییر احوال است یا بهر دو که باشد تغییر و تبه یی مصالح نفسی

الامر به کرد آید از رنده رود و اینکه تغییرات و تبه یی دلات بانه

تجام اوامر و نواهی و عیبه عرفیه موجود است وابه انقضای نیست

آنکه صاحب شینه بهشت نقیص است آنکه در یک موضوع در زمان واحد

بانه بهشتی واحد و حکم بازیدم شریعت و عیبه یلیک و اتم و مختلف نقل کنند

مش اختلاف فایده در انجا حیرت گذارنده

پس نتیجه گفته هم صاحب باطل نه این که است طایفه فاعله میزد

که حفظ گفته هم درباره فراموشی گردانیدن و دست ن کاین امر

اختلاف است بعضی از اینها میگویند که خدا امر از خود تا آنچه فراموشی

کرده شده است از قرآن انه افتر لوه و بعضی از اینها برانند

که آنچه فراوانی شده است در کم و نه در تفاوت منقضی گردیده و بعضی از این
بر آنکه گمانی نیست بر هر نوعی در دعوت دوم در کم میباشد و حسب آن در لفظ
او و لفظ منتهی به این طریقی بیان میکنند که چندی گردان که این کلمه شکی
از آن فراوانی کند و تو از آن فراوانی بکنی یعنی تو از هر یک و بعضی از این
میگویند که از آنچه با حفظ آن و چه بدون آن را که میگردانم یا کم از آن که
کنیم و تفاوت از آن بر میارم یا از آن تا فرمایند در کم یا از آن از قب تو
از هر دو میکنیم پس از آن نیست خود را بر کدام یک از این یا آن نزدیک افتاد
میباشد و کدام تغییر موافق بکنی

لا غير

کرمی من چراغی در مایه میوه

صاحب از عبارت مکرر که بسخن خود می نویسم حذف
بجز از کلماتی که باین کتاب بیاید که معلوم نیست که آیا میگوید
یا مندرج در الفاظ است یا مستند نیست این جواب دعوت بود که
به صاحب اجماع است که ما از دفعی مأمور خواندیم و این است
مفوض که در قرآن است قرآن این سخن است و در آن واجب بر آنهاست که
ایست است یا از آن نماند غیر این احکام الله سخن شده و این است که

فہر

حضرت یحییٰ علیه السلام نیز نه چنانچه بودیم از پیغمبر سوال نموده در این باب که چگونه
 میوه روزی حکمی در روز دیگر حکمی دیگر جواب فرمودند چگونه روزی سه مرتبه در
 در روز بعد نه آید و حکم آن هرگاه امروز صحت آفتاب حکم کند فردا
 نکنه ضررند اردنی و اثبات حکم بحسب اقصای معلومت من در طول اینده
 من دیگر در جزئیات من دیگر رضای صدا غنیم بشما میگویم بر فرض قسم که خداوند
 بیعت ایستاد زب پیغمبری یا از نوع محفوظ از غف که این خبر را من است
 خوب معلوم است که این الفاظ زان شده دیگر در قرآن فصاحت بر فرض
 کم که باشد چه خبر یکی نیز نه این گفته میوه در قرآن پیغمبر تا آخر
 تمام قرآن غف و اعلان داد که هر کسی قدرت دارد و یکسره مانند آن را دارد
 که هست بی چنگ اینها منوه از قرآن زان شده است لغت آنها
 در قرآن نیست بلکه چنانچه در صحاح آن است بحسب اهل لغت و خواننده باور
 اینکه تلاوت آنها موهبت است

قدیر واقعا صاحب شای خود را ترنیده یا که حفظ بالذات فرستاده
از یکی شای فنیده که ریات منوعه ماسودا قرار نیت شای است به منفعه
از منوعه الم منوعه القرائینیت و منوعه القرائه در فاعله منفعه نیت
خوب این چه تا ما فاعله است شای بانی یکینه نیت مدد شای باطل

نه ای که سخنان هر قرآن به بخواند تمام غیر بخیر به بخواند مطلب
 همان است که گفتیم اینقدر از این بدارت مکرر شود صدق اهل ادب می شنید
 گوشت و نیز اگر لفظ نفسیها یعنی دنیا فانی است یعنی باین معنی
 که این آیه از دینی ستوده و خواننده رفته باشد که گویا شنیده و گفته اند است
 بر حسب رعایت که باین آیه سوره می خوانند و چون جمع شد انرا از اولی
 کرده بعضی و چون این سوره مؤلف پیوسته در مصحف قرآن خوانده و شنیده شود
 همیشه پس قل او نشنیده کی بدیده زیرا که انرا مؤلف ندیده است و علاوه بر این
 به ای این آیه که کجاست می بیند که انرا مؤلف ندیده است زیرا که انرا مؤلف ندیده است
 که از ان طبع برقی از رده شده بعضی زخم به بخور قرآن شده است و بعضی
 انرا اشی درم جوشی را خفته اند یعنی عذاب که چگونه فکری باشد که ممکن است
 از ادب این آیه و تقسیم از اصلاح شفا دهنده ان طبعی فرض نایند و در دکان
 ان اعتراض می نماید

لا قدر اول چون دنیا را در حق پیغمبران و اوصیا فرضی
 نقیصه و پیغمبر و موصی از امت دنیا در حق آنها فرضی نقیصه بلکه
 در حق آنها فرضی است از قبیل آنها چنانکه گفته شده سنقرتک
 فلا تنسی اما شاء الله ان یسبک من فزع عن قلبک ذکره

وینچنین

وینچنین معصوم یا بیخبر است در هرگاه خداوند از قبیل معصومینی
 و یا برائت آیه یا نه نقیصه و دیگر با نیست و ضبط نبود بهل آن آیه دیگر نقل
 کند سخن ان یا بهتر و رعایت هم بر این است محمول است پس دیگر
 ایراد را باقی نیست به تخمین فرض باطل می کند بخواند نتیجه صحیح
 بگیرد به فرض که در محقق فراموشی کند و در وفات نیست باشد و هنوز ندیده
 این معجز فراموشی نیست و قریصا و ای که در وفات ترام نباشد
 شد مطالب به اشی درم عطف تعصیر معصوم نیست

گوشت و نیز در انداختن جز در بعضی از اعضا سر نیست
 و آوردن عضو مانند آن یا بهتر از ان خبر نیست که بر قدرت با بره
 ضد اولاد کند بنوعیکه در باره ان گفته شده ایضا که خدا بر پیغمبر
 توانا است بلکه نفی ان اینهم دلیل ضعف مؤلف می باشد که تا بهیض
 خدعه به برداشتن و تغییر و تبدیل دادن جمله و کلیات اصلاح بخواند
 بر حسب علت مؤلفین بشر

لا قدر رفیع آیه از قلوب است و قد بهر که پیغمبر و معصومینی
 است که در کفر فراموشی بر آنها فرضی نقیصه و در وفات و مکتوبات

انما جهة انزال ایه دیگر مانند ان یا بهتر نهایت قدرت پروردگار است
میوه

گرفت ایه هم واذا بدلنا ایه مکان ایه و الله
اعلم بما نزل قالوا انما انت مفسر بل اکثرهم لا یعلمون قل
نزله روح القدس من ربک بالحق لیثبت الذین امنوا وهدی
وبشره المؤمنین اینه حق یگوید که چون ایه نازل میشد که مردان
محقق بعد و من بعد ایه آن تر از آن نازل میشد که فرزان قریش میگفتند
قسم بخدا جز این نیست که محمد ص حب خود را مسموم میکند امروز این بزا
بخیر ما مورید زد و فراد از ان منع میکند و در این ایه چیزی را نگوید
جز از پیشی حق پس خدا این ایه را فرود فرستاد
لا قدر حجب صاحب قول که در سند است از برای شیعی بودیم
نیتها میس دادند بر قول انما دلیل خود بگیرد ابراهیم از کفار قریش
کاس نه ایه موقوف در حدیث

گرفت معقودان ایه هم ایه صفا که - نسخ در این ترتیب
واقع شده و مراد از این ایه و این که نسخ شریع سابق است مگر بایر
مغزین

مغزین بگویند واقع شده است
قدیم پس بنابر مذکور ایه هم ایه صفا نفسی نمی باید بگوید زیرا که

بنابر آن مذکور که حقیقتا نقل میکنند بایم در بیان می رود
گرفت یا مغزین که گفته اند واقع شده تمام نفسی نفسی
قدیم یا نسخ کتب واقع میوه کنی شما نفقه به فریاد که باز به بیستم مطالب
باقی موکل میکنند فرج مگر که که میوه
گرفت حجب شما ضرر نه در حقیقت خود به گویند که این

نه آیه باشد
قدیم اگر است بعثت کم نسخ معقود کم دیگر تشریح معقود و از او
مصدق شده ضربی که نه دلیل نهایت قدرت است نه دلیل نقص
و این در واقع نسخ نیست بلکه تمام شدن حکم اعلی در این موضوع حکم باشد
است چنانچه معقود اند فرج کنیم با کفر رفع شد و تنزل باشد ان که
مطلب جز آن معانی فرط دل میاید اعراض در کل مانند ایه دیگر مطالب
بایسیم تمام شده فرج کنیم تا ایه باشد حصار به جواب نمی آید است
که چنین احکام تابع مصالح و مفاسد نفسی است نه چنانچه شما
که آن کرده تابع هوا و هوس امر و حکم و مفروض انکه مصالح و مفاسد

حسب اوقات واداء واداء مختلف می شود و ضرر ندارد تغییر دهنده احکام
چون کلام یا جایزیه گرفت قدر بسیار خود کند گفت می شود می شود
دیگر فرادید از این بر خاستم خورده گفتان دادم مرا کسی نمی شناسد و آقا

بیرون

صبح هفتده ۱۹ باز سبب عذر برداشته تا شب خان کرف در

خان مسجد بعد گویم می آید کرف دره باز عذر در یک خان او عذر می آید
همه می دانم کرف کلاه برداشته فریاد می بیند و می بیند

کرف
لا خیر بر شما باب هم نهادم صحبت کرده مع کرب می شود صدق
ملاحظه می کنم چنانچه در حق دیگر با و است شما چگونه روز که نشسته کفیه مطبوع
هم تا به کی تا به کی

لا خیر اگر خبر تا نشد جواب است فرمود اهل جواب هم کتاب شد دادم

مکلفون

کمی چون باشد و در تخیل باز می شود باز عذر جواب میم این عیب
در کتاب شامت می گفتم برادر این هرگاه منع شود فرمایند غیر از این و این
و اگر گوید یک آید دیگر در کتاب شامت است بگو یک جواب میم

کرف ایسم واللای یاقین الفاحشه من فاسکم فا
متشدد علی من اربعة منکم فان شهدوا فامسکوهن فی البیت
حتى یتوفیسن الموت او یجعلنه لعلهن سبیل

ترجمه زانکه بیاید بکار در وقت از زمان تا پس بگوید کلاه بر انداخته و از
خوابی اگر گوید و نه یکی اندام در خانه می بیند و دارد تا آنکه غیر از این و این

در از راز انکار قرار دهد
بعضی این تفسیر گفته اند این آیه نسخ شده بحديث عباده ابن صامت و او نسخ
نسخ شده بقوله تعالى و الزانية و الزانی الخ

البه از این آیه و تفسیرش چنانکه در عربی قبح می بیند بیاید که منظر از این است
لا قدر از چه جهت قبح نمیشود از این جهت هم که هر زن باقی می
داده است و در کتاب تاریخ به و است حتی با کسی که در کتاب توده و کثرت
شده که نسبت بحفرت موسی میم و اینجا بر آن میم نزد خداوند
از این کتاب نسبت زنا داده آید بحفرت نوعی که در کتابی تا به ذکر خود تا آنکه

بعد از خوردن شراب در صورتی که مستحق شایسته این بهانه از نشستن حدود روز
برای این مقرر دارد به طریقی است

گرفت چرا انشاء بکنه ان نسخ شدن قرآن است به اخبار و نسخ شدن اجزاء
بقوان نسخ بکنه از آنها ان دیگر را نسخ بکنه چنان باینسان که باقی اخبار و قرآن
چه خواهد کرد

لا قدر صاحب ایله منزه نیست سازد ان جلالت شریف که در
انجا صیر شده است که یک مطلب تاریخی به هر کدام طریقی نقل بکنند باز این که نقل
شما سازد نیست منصف با نسخ سازد و قاطع نظر ندارد به زمان منصف
به زمان نسخ یکم و یک شایسته بیشتر نیست که شایسته اثبات و نفی ندارم
کرده از محقق اخیر این نسخ بکنه انجا شده و الاصله محقق نظر میسر
گرفت پس شش این است که قرآن و حدیث در دو باره این شده و دشمن نیست
که هر یک از آنها فرارده دارد که ان دیگر خواهد سازد

لا قدر نه نشل ان نیست بلکه احکام و قوانین تربیت به هم از چهار دلیل
ثابت میسر کتاب و سنت و اجماع و عقول که در سنت باین کتاب میسر شایسته
که خداوند تعالی از همه جسم زاینده بچشمی بین و با فاعل و افعال خود در
سیر و الداد و اقامه حد و دن را صاحب شایسته خدا تعالی بکنه

که این است

که این است قسم از مجموع آیات و اخبار است شده و دلایل است که به
صود ذکر شده اول گنای بیشتر است و فغانی باقی هم که نسبت به قدرت
نفع میسر به منوذر به شکم حکم سنگ است در زمان باطن است
بشتر است که شده است به حد تا زمانه است از ازان فغانی باقی باقی باقی
و حکم در زمان فغانی حد تا زمانه و سر تراشیدن و نفی بله پیغم ع
تا زمانه حد غلام و کینه است ششم حد کینه جزای ازان ازاد باشد
و جزای ازان ملوک و ان بر حسب ازادی و ملوکیت که به عین الحقیق
گفته بر حسب انده وجهه به هم حد بر نفی است که شایسته که قدر و حد و حد
راشته باشد بر ازانند بشر ایضا حد ان ششم حدود مذکور به با حقوق
زاینده که هر که عمل شایسته و اوقات و انکه بهتر که ازاد واقع شده که نظر
حاکم است از صاحب شاه بچشمی صفت میسر در توره و بکنه شایسته این حکایت
است یا انکه به تاریخ با فائده است

گرفت در نظر مسلمانان بی چیز در قرآن از منته ناسخ
و منصف غریب تر و مشکل تربیت منصف پس تعجب نیست که صبر
بر روی مستول کرد و حقیت نظر دینی خلا از ان به غرض بر این منته
بنده

قدیر مکر شایسته از دماغ خورده ایست مکر توان ننگشته مکر
زبان عثمان نه مکر موش نه در دهان خرم بران عقی دارم بر استیلا
شیخ باین سخن که از عظم مکر حق قول شایسته اخوان بطلات دارد
مطلقات دارد نه بیک ایراد دارم کار سیکوینه پیغمبر غوث قرار داد
خدا لعنوا المرنه قضیه نبوت بجنب نفع دیگر چه حرف دارم مخ غیثانم
مفقور و صیت

گفت فریاد عیسی بن مریم که اوبس نرم و هم و احسن عفون
مردم متهم و بدعت و دعوت کردن محبت و ای دلخواه دیگر در جایی
و دانت خوشی و امان از همه سبقت دشمن خود دعوت یافته در این معنی
کنند کمان خنجر برکت بطبیعه و با نایله از شغل کشته چنانکه دهر که بش
خی می روم و بفارسانه و عارض کن

قدیر این خبر قول است بیدار گویند عیسی نزد ما که در دهان خرم
با و کردم به اذیت کف و در عین سحر و جادو چه شدم در شرم و کفر و کفر
هر چه باطل میدانم و احق ده این شک حضرت عیسی با دشمنان خدا
دشمنی نبود و آنچه از رشتن بر سیاه در باره دشمنان خدا اکتفا می نمود
صاحب لازم دوستی با خدا دشمنی با دشمنان خداست و حضرت

عیسی

عیسای ارجی بر نه نمود با دشمنان خدا لعن انبیاء سلف سابق لعن
که بسیار از آنها جنگ و جدال با کفار نمودند

گفت من بیکرم عیسی که با کفار بهشت لعن چه ضدیت و خرف
عظیم تر از اینست بلکه بایست بشود با این لاکرده فی الدنیا و الباقی

حق تا بگویند نشسته و لیکن الدنیا صدام

قدیر ابراهیم را که در دشت باقیم کفتم و در غول در دین ابراهیم
نموده لعن بعد از اتمام محبت بر کفار و اظهار معجزات به حد و شمار و شای
عادل و کلام در میان و در دلت بهرام آیات حضرت دارنده در دین
چه ضدیت چه اخصا فی دلیله این همه طول داد و در کتب مکتوبه
مکتوب و کافیه حرام کردن و قضیه وقت فی طلب کردن مطلب کانی
کفتم باب چهارم که بیکرم گفتم امروز دلیله و فی دین نزارم
در سه عقب آن آیه طلب کار را زود آورده و بیکرم زود آمد
تظلم است محبت او طرلا فی بلیغ این بلیغ و طرلا و طرلا
دور نیست بر داشته نزارم که بیکرم بر داشته و ادم

محاسبه

قدیر کنش

اسقف اوان

برای چینه
۴۰ چون یکبار بودم از وقت تولد او درم عیال او ایستادم (با این)
همین خود عیال او در بر من و در غایت محبت فیض خاص بر او کرد که اگر او ایستاده بود اما
در باب خانه از دست او در میان دارم و در این یک سوره روزگار نشسته و ظاهر گرفته بود
زاده بودم بر او ایستادم و در خانه نشسته بودم و در این یک سوره روزگار نشسته بودم
از دست او در غایت محبت فیض خاص بر او کرد که اگر او ایستاده بود اما
بر او ایستادم و در خانه نشسته بودم و در این یک سوره روزگار نشسته بودم
و در این یک سوره روزگار نشسته بودم و در این یک سوره روزگار نشسته بودم

عبدالله

حدیث حبس ملوک حبس است که شاه این قدر از او بگریزد که از او این قدر بگریزد
 و بدو که از غفلت بعضی بویا بود میزند که هیچ بهتر از این برای پادشاهان نیست که از غفلت
 مسلم و ملوک در کوه که بنظر غل بر می آید و آن بویا میزند و در حبس حبس کنند و بویا
 و غفلت ملوک است

[illegible][illegible]

11

توراة و انجیل سیرت از راه علم کوفی اولاً اینکه تحریف شدن توراة و انجیل متعین بوده است
امان آنجا که بهنگم برسد و عیب از این جهت که آنها بنهایت شدت و تواتر بود بطوریکه انجیل نصبت
غافل شده که نوشته ای نیست بازها ممکن نبود

یهود و نصاریست و اهل تبت
 از اول تا آخرش چنانست که حال باشد
 آنها و این امر نسبت به توره و انجیل معقول نیست اما توره بعد از قدس تبت
 انجیل یهود و دوازده نفر پیش از عذیر بود باقی ماند چگونگی این عدد کم
 عدد تورات است و اما انجیل خود را گفته جینی معلوم نمودن مسیح نشی
 توره و انجیل که انجیل است بر آنکه از ترس بنی اسرائیل در نوایا نهان بودند
 بنی عیلام نمایان نشی انجیل با نصاری انجیل همه لو نسبت به مسیح میدیدند
 و میگویند از آسمان بر مسیح نشی انجیل با نصاری انجیل مختلف در مطالب
 نازل شد با آنکه این نشی نوح و عوفرات خود را جمع نموده عمار حال
 نسبت به مسیح نمیتوان با این حال داد و بخا چگونگی دیگر دعوت تورات انرا
 گفتند و اهل تبت که مصنف این دولت معلوم نیست و تورات و انجیل عبارت از خطی است
 که مصنف و تألیف اینک نهان دانستند معانی چند از کتاب مقدس و
 با این معنی که آنرا بطور فاسد قیاس میکردند و آنرا از اهل تبت معینی
 میکردند پس این دو امر و دلیل اینست که این کتاب نه فقط جرات
 ندارد بلکه کتاب او قتل را تحریف نمایند بلکه در حفظ کردن اینها
 آن چنانکه خود نوشته شده بود اینها هم نبوده اند

عذیر

قدیم در چشمه سار بایستند منهم باز جهان جواهر امیدم شاد خود
قبول کردید که اینم ترانه و انجیر نزل نیت و احتمال دادید که اینم ترانه
و انجیر نزل کرده از میان رفته آخر در قنبرت انصاف مطابق اغلب این
از نیت بدو در ترانه نوشته تا چه غایده انعام برانکه نندند که با
از میان رفته و اما بعد از مصوب شدن هم شش خوش اراده و دلیر خست
عینت تابع نداشت انعام خاکه بودند برانکه کی نخلکات بودند
کی مصفای اینم است و اما بفرمان بنی سزائیل که آمدند
باز ترانه او از حفظ بدو هم شش بخود و هم چنین بر جهان نهادند
آخر و خبر دادند

لا قدر صاحب شمس الراسی کشف معجم بود باید اقصاف تراشیده باشد
چگونه احوال صحت میسر می شود اینگونه نیست یعنی دادن این اقصاف
و نیز قطعی بر اطفال آن کشف بسیاره با اطفال بر حکایات بعد از

مکتوب شدن آنست که بعد از بزم آمدند و حاضران و یهود و نصاری و
که مصطفی شمس که با او بود الو اهل کتاب میدادند و در آن وقت
شما خطاب یا اهل الکتاب بهبود و حاضر شده مقصود از آنست که
لا قدر در نسبت دادن است کافیه بیضا که خود را که میگوید

3

کتاب شهابیت آریا هندال سلیمند که توان و ایند خریف شده
 ایست آریا خوف مرگ شایسته نوبت نمود و او را در آثر و توره و ایند
 معصوم شد و عوار و طربت در دوشام خیرتی نمود که اچار بود
 در حد و ناز و گری و در دوشام خیرتی نمود که اچار بود
 از بی سلیمند از این دوشام خیرتی نمود که اچار بود
 مطابقت شایسته کتاب اول و آخری به خراب است که خیرتی
 نیمی شد و نه گمان و اولیسی افتاد و طربت رفتی به اسیما و طوق
 به نوبت آمد خیرتی به اسیما و طوق رفتی به اسیما و طوق
 به اسیما و طوق رفتی به اسیما و طوق رفتی به اسیما و طوق

بر مکتب ۱۷ در چهار باغ برقی لوفی و در هر دو طرفه است
 نمود گفت لاغیر و در هر دو طرفه است
 به دو طرفه است و در هر دو طرفه است

گوشت لاغیر و در هر دو طرفه است
 خارج میگردند که این ۱۷ آیه میگردند و در هر دو طرفه است
 شده و این ۱۷ آیه میگردند و در هر دو طرفه است
 لاغیر و در هر دو طرفه است
 این ۱۷ آیه میگردند و در هر دو طرفه است
 خداوند کند

کرمف اینک شایسته و بعضی از علمای پیش در کیفیت خوف و ارادت
 و انجید که تید و دل و جانی و جان نبرده در قضیه که بنابر این بر تید
 و بعد شد اعتنا نیست چون در آن دید و بر تید غیب شد
 غنیر اما حکم با خوف و تراره و الهی بر تید و بعد نیست بلکه با دل
 قطعی قول خدا و رسول خدا و ائمه الهی صلوات الله علیهم اجمعین
 که در این صریح مصدر قند بعد از او اخلاقی که در کتاب و حکایات
 و احکام بلکه خلاف با شرایع و ادیان و عقود قطعی که عقد علم میکنند
 قطعی و بنابر این که این کتاب بنی جانی است نیست و اما کیفیت خوف
 و تید یلانی تید و بعد در کیفیت و وقت آن است بحسب اخبار آنکه میرسد
 که بعضی از آن با بقا است که جمع از این دو جهت خوف از قطع شدن سایه
 از بعضی ایاتیکه دلالت داشت بر نبوت خاتم انبیاء و اوصاف انجیب
 از تراره خوف نمودند و منافق در بار دیگر تراریش شده بلکه خوف
 در خوف هم ممکن است بد حال نبردن این دو کتاب از موی و عیس
 علیهم السلام تراره قطعی است اگر تراریش را برید معنی کنند
 کرمف این به فتح و اد اخذ الله مساق الذین اوتوا الکتاب
 لقیسنا للناس و لا تکتون فیه و در آن ظهور هم و شد
 بد عنایا فیهی ما یستوفی ترجمه و چون گرفت خداوند
 بیان آنیکه کتاب با نرها داده شده آنکه از این مردم بیان کنند
 و گمان نکنند اولاً پس انرا خسته که برای استیانتا و فرود خسته

اولاً بر وجهی که پس بد معنی نمودند
 همانا تراره را تراریش هم که بر بود و تراریش با مانند کتاب یعنی تراره
 و انجید طعن نبرد و این تراره جز با یکی با مطبوع نبرد و بر تراریش
 گفته است که این تراره آن نیست که بر موی فرود شده و این تراریش
 نیست که بر عیس فرود شده
 غنیر اما کفایتی و لقب دارند با ای که کتاب و تید بر عدم خوف نیست
 در لقب دارند مناسبت که خوف با عیس را اینک شما که در دستر آید که
 شما ای که با یک تید در چه سابقا که گفت مسلمانان شما که با یک تید
 و اما تراریش آن با عیس هم این اثر تراریش و کرمف تراریش
 بشنید که مطابق روانه که در آن تراریش که بعضی از تراریش که بعد از تراریش
 ای که تراریش تراریش تراریش تراریش تراریش تراریش تراریش تراریش
 کرمف این به فتح من الذین هادوا یحرفون الکلم عن مواضعه و
 یقولون سمعنا و عصبنا و سمع غیر سمع و اعنا ما لستم آباء
 ترجمه آنانیکه یهود شدند تراریش کلمات نمودند از مواضع او و میگویند
 شنیدیم و عصبنا نمودیم
 ای که در تراره و دیگر یحرفون الکلم عن مواضعه است و تراریش این روایه
 که یک چیز میباشد سه تراریش اول تراریش لفظ فقط و دیگر
 تاویل فاسد سه تراریش و تراریش تراریش
 غنیر در سه تراریش تراریش و برادران یهود واقع است بلکه

نیز در این جزو و جمل کردن و ثبت دادن با تبحر که در این خفا شایسته میسر می آید
گفت که من در ستم هر که از من داخل در غایت یابد و بر دوزخ و دوزخ خواند
و گفته باید که صاحب هیچ چه او را با حق الفظ از او جدا شود که تا نیت لغت
سیح می دهد که گفت که این عملات سیح به ستم هر دوزخ خلیفه در وقت نماز
بر او می خواند و هر تیر تیرا تهله خواند سیح داده
عذر صاحب اصحاب در ستم این چه در دلت در دلت در خجسته افروزی که هر که در
نزد غایت یابد این چه بدست و درون خواند عطف یابد این چه از ستم یابد بر ستم
در عوارض است این چه یابد عطف عوارض
گفت ایاه و کیف یحکرت و عندکم التوراة فیها حکم
ثم یقولون من بعدک و ما اولک بالو هیئتی
یعنی چگونه بود تو را قاضی قرار می دهند و حال آنکه خیال کرد تو را نزد غایت
و در و رات حکم خداست پس از حکم کردن دور کنند و ایمانی خوانند او را همانا
این آیه با تفسیرش سه امر لایق بر او می آید در اول نهادن ستم بر او می آید
که تو را نزد او این و در آن حکم خدا می رسد و این نهادن ستم بر تو را که در باره
خلاف تو را به باشد منقطع می رسد و مع مسلمانی بصیرت نیست که نه باشد
که از جانب یهودی که از او تیر خراف در تو را میرفت بر این آیه و عدم
استواری فیها حکم ای به این نفس می رسد که از این ستم که در تو را که نزد یهود بود
حکم خدا و هدایت و روش نبی را پس لایق که ان از تو را از او در حق
عذر و هر شخص دیگر مستحق نیست و چون که این از او در حق
در امر و نه شخصی از آنکه مستحق میسر داند پس ان نیز از او در حقش

در هر دو یکدیگر با حق و دشتند و به شخص می رسد که در این از او در حقش
چون که یهودی و در او که در این ستم هر که در دوزخ و دوزخ خواند
در حکم تو را به باشد منقطع می رسد و مع مسلمانی بصیرت نیست که نه باشد
که از جانب یهودی که از او تیر خراف در تو را میرفت بر این آیه و عدم
استواری فیها حکم ای به این نفس می رسد که از این ستم که در تو را که نزد یهود بود
حکم خدا و هدایت و روش نبی را پس لایق که ان از تو را از او در حق
عذر و هر شخص دیگر مستحق نیست و چون که این از او در حق
در امر و نه شخصی از آنکه مستحق میسر داند پس ان نیز از او در حقش

در هر دو یکدیگر با حق و دشتند و به شخص می رسد که در این از او در حقش

[illegible][illegible]

المعروف

که بگوید زنج است صریح و آن بگوید زنج است فرمایشی بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید
بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید
بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید بگوید

شکوه صدق کوش کوها بیدار شد. من الفصح بعد از سه سال از یمن در آنجا بودم و در آنجا بودم

توصف (١٧) ، واذا كو عبادة ابراهيم ويعقوب اولي الهين
واذا اصابنا انا اخلصناهم بمخالصة ذكرى الدار وانهم عندنا من المصطفين
الاخيار واذا ذكر اسمعيل واليسع وذو الكفل وكل من الاخيار

ترجمه و یادداشتی بنده کان ابراهیم و اسمعی و یعقوب صاحبان فوت و درجه نام و در بنسبتی و خاکی
 ابراهیم است نرا عفو ص که در آن سوات و در بنسبتی که از آنرا و در بنسبتی که از آنرا بنسبتی بنده

و یاد کن ایستاد و استقامت و در کفایت و همه از ایشانند) اما این امر را به غیر ختم هرگاه
کننده عزیز تو میانی باشد و آنکه گوید اگر از این ابرام نباشد و با وجودیکه او بر صلیب و در

چشمه اور ایم ایم با ابریم و سخی و یعقوب منور و محبوب مریت و ابی نادر فضل لاری
نشره است و ایم محمد با ابریم و سخی و یعقوب منور و محبوب مریت و ابی نادر فضل لاری

جلوئے پورہ نامور رشتہ بانیکہ ابراہیم و سہیلی و یعقوب ایمان یار و درویش سزا بخش
علم و عزم و صوفی ارادہ و مومنین زار و دین سزا بخش

لاخذون منا جد ابراهيم عليه السلام في حبه و محبة الله تعالى
سليمانه يا اولي الابصار حضرت محمد بن عبد الله بن يوسف

سید قیامیه در مقام بیان حال خود و یحیی بن ابی طالب و اولاد ایشان که در میان حال و اولاد و سید

112

م

[illegible]

از این بر خیزد از اندر صندل با اوقات پنج روز است که کتب و غیره را در این روزها از خانه بیرون

[illegible]

[illegible]

ترجمه قرآن
 چون ملائکه گفتند زنگنه از مردم بدست
 خوارزه بیدار شد از این سخن از جانب او
 نامش سیح علی بن ابراهیم است صاحب خانه
 بخت در دنیا و آخرت و از نزدیکان است
 دشمنی بگوید مردم را در کوه و دشت
 و کوه و دشت و از ایشان است گفت
 از کجا میشود بر این خوارزه و حال آنکه من گفتم
 بر این نه گفت هم چنان میگفتند خوارزه
 هر چه خواهد از این ملک خواهد چید این است
 جز آن نیست بگوید از پدر او باشد
 سره الامیران این است
 و در راه ششم خبر ایشان فرشته از جانب
 خدا بگوید از جیل که با خبره نام داشت
 و ننداده شده نزد پادشاه خوارزه در راه
 از خاندان داد و نام آن پادشاه ابریم بود
 پس فرشته نزد او حاضر شده گفت سلام بر تو
 از نعمت ربیه خوارزه با تورات و تورات
 ران سبک است و چون او را دید از سخن
 بران نه گفت هم چنان میگفتند خوارزه
 هر چه خواهد از این ملک خواهد چید این است
 جز آن نیست بگوید از پدر او باشد
 سره الامیران این است
 و در راه ششم خبر ایشان فرشته از جانب
 خدا بگوید از جیل که با خبره نام داشت
 و ننداده شده نزد پادشاه خوارزه در راه
 از خاندان داد و نام آن پادشاه ابریم بود
 پس فرشته نزد او حاضر شده گفت سلام بر تو
 از نعمت ربیه خوارزه با تورات و تورات
 ران سبک است و چون او را دید از سخن
 بران نه گفت هم چنان میگفتند خوارزه
 هر چه خواهد از این ملک خواهد چید این است
 جز آن نیست بگوید از پدر او باشد
 سره الامیران این است

در این اختلاف و اتحاد بر وجه قرآن با غیر در

ایرادات بر عبارات اینجیل دروغی

در اینکه بتنا که قدرت عیسی بر ما راه انداختی
 لیکن قرآن ثابت و دهنده گویند که عیسی نموده
 و عیسی در روز قیامت بر حلالی که جبریت بر هر نفس
 انبیا باران میشود

و در وحشت بریم بعد از آن است که در او طبعی است
 و اظهار بریم باینکه می باشد نموده طبعی
 و لیکن جبریت که در قرآن متعین بر شریف است
 چنانچه در سوره خلق آدم بخود اراده بر او شده
 در حضرت مسیح همان تنه که نبوت حضرت باران
 همان اراده عکس وجود است

و لیکن در این عبارت مجمل تنه دلالت
 بر حق عیسی نموده

و اینکه این نصرا در آن قول نوزده باری در
 طبعی با وزن دلیل محض اینجیل است خلیع در عیسی
 لیکن تنه که طبعی با جمع چهار تنه است و شریف
 آن نوزده که طبعی با وزن است معین است

و آنچه مخالف قرآن است باطل و دروغ است

و اینکه اولی آن است که در قول خود است
 و سه سال در نهایت سنجش تقیسی خود
 آخر هم بر طرف از آن اولی معلوم گردانند
 و بقول گویند

ایرادات بر عبارات اینجیل دروغی

ایرادات بر اینجیل دروغی

لی ما واث می نوزده اید بلکه چهار
 نفر نوزدها بر رسیده اولی معلوم
 و بقول شما مقبول و در قدر عیسی و
 حدیث دارد این عبارت با خود عیسی
 اینجیل که حوزت نقد عیسی مسیح فرمود
 با آنکه خود را قسیم برادر خیر خود
 و اولی معلوم گردانند

در عبارت آخره که گفته قوت حضرت
 اجمع بر تو سیه خواهد افکند
 یعنی چه در بقوت قدرت سیه دارد
 شد کلام که تنه که سکران زاده است بوده
 خوب بود افلا جلیل سکران است جلیل کند
 لکویه و نور خدا بر تو سیه

و آن تعجب بر آن خنده می باشد است چون
 سیه خدا بر پیشانی او سیه می باشد خدا شد
 پس سیه بر پیشانی او سیه نه سیه سیه

و لیکن تنه که همان برادر کنایه
 یعنی خدا می خواهد بریم که نورن خود
 کند و با او جمع شود پس از جمع شدن
 در عبارت آخره که می باشد سیه
 خواهد کرد اید در صورتیکه این عطفه
 از خدا بسته شود لیکن بر قفسه سیه
 ظاهر عبارت است عطفه بسته شده
 این خبر داده شده که گفته از این
 جهت سیه بود و سیه سیه خدا خواهد
 کرد یعنی بریم پس خدا میشود
 باز هم شکل اینک به چه راه داد
 بر او بسته بال خود باقی است

ایسیرید در ماه ششم

ترجمه قرآن	کلمات انجیل دروغی
صوم نشاء آیه ۱۶۹ این بیت جز این نیست میسج عیسی مزمون شده خداست و کلمه خداست که تعلیق نبرم نمود	و کلمه جسم اید و میان سکنی شد بر از فیضی و راست و جلال اول و دید چو جلاله شایسته پسر یکه پدر (انجیل یوحنا باب اول آیه ۱۴) بر این نفس خدا که باقی وعده انرا داده بود و رابطه انجیل خود در کتب مقدسه در باره پسر خود که عیسی جسم از نفس راود تولد شد رساله برویان باب اول آیه اول ۳ و جسم خون الود در بر داشت و نام اول کلمه خدا میخوانند (کلمات یوحنا باب ۱۹ آیه ۳) و انرا خود بر شما دو دست میراد و کلمه شایسته دوست داشتند و ایمان او را دید که من از نزد پروین ارم و در جهان و از انجیل یوحنا باب اول عیسی بر این گفت که خدا پدر من را در این نزد که من از ان خدایان شده ام و امده ام و این ایمن بشما میگویم که پیش از انکه ابراهیم پیدایش میشد من انجیل یوحنا باب ۸ آیه ۵۸

ایوان با انجیل دروغی	ایوان با انجیل دروغی
این بیت عبادت فیض است دارد و با انجیل دروغی میگویند که مفهوم چیز نیست و مجرد لفظ است از انجیل میسج صوم نشاء آیه ۱۶۹ یوحنا خواب دیده و اینم نقد خواب خود او است که میگوید در خواب دیده که کلمه جسم شده چون دانسته خواب و میسج سکنی است که در خواب خیال ارم میشود کلمه جسم شود و بعد از جسم شدن ارم کلمه را در او را انجیل نشاء پس از فیضی و راست و جلال اول و دیده شد که از نظر ارم که بر این است که چیز بوده که در ارم خواب کمان ارم یک فیضی است و یک راست و یک جلال که یک شایسته بوده و در ارم خواب کمان ارم که ارم کلمه که جسم شده شد عیسی نه دوره ارمه بران فیضی و راست و جلال اول و دیده پسر یکه خمره و یک برده ارمش با قرآن انکه شکل بر کلمه است نقشه ۲ برویان فیض برده اند و رساله بی بی رسته چیز کلمه برده بر انجیل خدا که سابق وعده انرا داده بود و رابطه انجیل	خود یعنی نرسد در کتب مقدسه بین نولات در باره پسر خود که عیسی جسم نفس راود تولد شد و چون پیدایش نولات چیز شایسته خضران نشاء و انجیل راود هم پیغمبر انجیل نشاء نشاء در سیم کلمه میگویند که جسم جسم از او و برده بود انکه نامزد یوسف نامی از دین و او در ارم برده عیسی کلمه جسم از نفس راود و عیسی شود و بعد از ارمه بروینان خبر میرسانند قطعی شود در عیسی کلمات خداست عیسی خوانند ۳ حقه سیم و جسم خون الود در عهد بر داشت یعنی از عیسی مادر که سیم تولد شد با سیم خون الود برده یعنی چه قطعی حضرت سیم که تولد شده با سیم برده و خون الود برده که سیم نشاء با سیم حضرت او دارد و نام اول کلمه خدا میخوانند یعنی چه

ایوانات برانجیل دروغی	ایوانات برانجیل دروغی
<p>یهودی بنواهند یا بت بر سرها خواهند اولی ذکر نماز نفره چهارم اظهار است میکنند که خود بر سرها و صورت میدارند و بتکان بهر زنده این تپید در وقت میکنند که نوع خود که بتکان بر صورت کسی باشد چونکه شایسته دوست میدارید و ایان با و او را اید که من از نزد خدا بروم ایم یعنی از آن وضعیکه ایدم خدا این بود و معلوم بشد که میباید از چنین بر ایم و این لفظ است که خدا در شکم میرم بوده و هرگز چنین الفاظ کفر این از حضرت سید صمد زنده و این تپید زشت و این الفاظ بت ایان تپید تلفظ عسی گفت که از خدا بد شما رسود و دوست میدارید که من از جانب خدا صمد زنده ام و امده ام کلام که بتکان اید و مشورت باشد</p>	<p>ست باشد و روانه و این سخن کوید حرف بر سر و پا بر سر این ایان بشی میگویم که این از آنکه بر این بیدار شود من است یعنی بهر تیغ معانی که مکن شود از برای این لفظ یعنی من پیغمبر است ما و ام که پیغمبر زنده اولاد بر این میاید به بت و چون پیغمبر اولاد ام ایم من پیغمبر است که این بت بت نبوت سعد و هر چه اید صلی علیه و آله باشد بهر صفا و اعتقاد و این کلمات است که مکن بشود این کلمات بشخص واحد نیست و در کام میگویند عسی سمر شده به پیغمبر ایم یعنی ایان که از زده قطع نظر از این جایز نیست یا جایز نیست خوب بود نراج در ام که از زده من خوب است عاشق به خدا که از زده کام تپید و این میشود که غیر مقام تپید است و کام تپید الویمت بر این سخن قایل میشوند و کام میگویند از جانب خدا آمدن</p>

عبادات برانجیل دروغی	عبادات برانجیل دروغی
<p>عسی عسی بد و گفت من قیامت و حیات میست هر که من ایمان آورد از مرده باشد زنده گردد و هر که زنده بود و من ایمان آوردن باید خوابد مرده چون اینرا گفت با و از بتکان اید در او هیچ عسی یا غیر این باقی اند عسی چنان خود را با و از حشر گفت از بر قرآن که میگویم که سخن ترا شنیدم و من بیدار است که همیشه سخن ترا شنیدم انجیل بر این است ایوانات</p>	<p>عسی عسی بد و گفت من قیامت و حیات میست هر که من ایمان آورد از مرده باشد زنده گردد و هر که زنده بود و من ایمان آوردن باید خوابد مرده چون اینرا گفت با و از بتکان اید در او هیچ عسی یا غیر این باقی اند عسی چنان خود را با و از حشر گفت از بر قرآن که میگویم که سخن ترا شنیدم و من بیدار است که همیشه سخن ترا شنیدم انجیل بر این است ایوانات</p>

عیارات الخلیل دروغی	ایوانات بو الخلیل دروغی
حاکم شکله برایشان قوت را با سیح که در شکله نیز بر او است انکه در دست داشت خدا هم است و اما بر این شکله است و اما در دست تا به ۳۴	و اینکه الخلیل است نقد تاریخ میلکه که در ایام میر و دیش با و است و چون بیست و هفت لم بود مستور شد این کلام را است خدا این خبر را حق خبر داده یا دیگر از خدا خبر داده پس ست پیغمبر است و از دیگر خطی بیست و نه از از عیبت خبر داده بود چنین سلطنت بر چو من در ایام میر و دیش با و است و مستور شد و چون چنین نیست این کلام نه شکلم آن خدا است و نه تا طلب آن عیبت پس پیغمبر نیست تاریخی هنگامه نیست سیح بیست و نه خبر است اورا است نکره که هر تاره در شرق طلوع لابه در مغرب هم خواهد آمد و کرامت تاره بود که در شرق خورشید دیده و در ترازو تاره خود و مغرب را سینه خبر صحت تاره میلونه و این چه عمل بود که تاره انجلی بر روی قبضه میگرداند
عزیز است که در این قوت را با سیح که در شکله نیز بر او است انکه در دست داشت خدا هم است و اما بر این شکله است و اما در دست تا به ۳۴	و اینکه الخلیل است نقد تاریخ میلکه که در ایام میر و دیش با و است و چون بیست و هفت لم بود مستور شد این کلام را است خدا این خبر را حق خبر داده یا دیگر از خدا خبر داده پس ست پیغمبر است و از دیگر خطی بیست و نه از از عیبت خبر داده بود چنین سلطنت بر چو من در ایام میر و دیش با و است و مستور شد و چون چنین نیست این کلام نه شکلم آن خدا است و نه تا طلب آن عیبت پس پیغمبر نیست تاریخی هنگامه نیست سیح بیست و نه خبر است اورا است نکره که هر تاره در شرق طلوع لابه در مغرب هم خواهد آمد و کرامت تاره بود که در شرق خورشید دیده و در ترازو تاره خود و مغرب را سینه خبر صحت تاره میلونه و این چه عمل بود که تاره انجلی بر روی قبضه میگرداند

عیارات الخلیل دروغی	ایوانات بو الخلیل دروغی
حاکم شکله برایشان قوت را با سیح که در شکله نیز بر او است انکه در دست داشت خدا هم است و اما بر این شکله است و اما در دست تا به ۳۴	و اینکه الخلیل است نقد تاریخ میلکه که در ایام میر و دیش با و است و چون بیست و هفت لم بود مستور شد این کلام را است خدا این خبر را حق خبر داده یا دیگر از خدا خبر داده پس ست پیغمبر است و از دیگر خطی بیست و نه از از عیبت خبر داده بود چنین سلطنت بر چو من در ایام میر و دیش با و است و مستور شد و چون چنین نیست این کلام نه شکلم آن خدا است و نه تا طلب آن عیبت پس پیغمبر نیست تاریخی هنگامه نیست سیح بیست و نه خبر است اورا است نکره که هر تاره در شرق طلوع لابه در مغرب هم خواهد آمد و کرامت تاره بود که در شرق خورشید دیده و در ترازو تاره خود و مغرب را سینه خبر صحت تاره میلونه و این چه عمل بود که تاره انجلی بر روی قبضه میگرداند
عزیز است که در این قوت را با سیح که در شکله نیز بر او است انکه در دست داشت خدا هم است و اما بر این شکله است و اما در دست تا به ۳۴	و اینکه الخلیل است نقد تاریخ میلکه که در ایام میر و دیش با و است و چون بیست و هفت لم بود مستور شد این کلام را است خدا این خبر را حق خبر داده یا دیگر از خدا خبر داده پس ست پیغمبر است و از دیگر خطی بیست و نه از از عیبت خبر داده بود چنین سلطنت بر چو من در ایام میر و دیش با و است و مستور شد و چون چنین نیست این کلام نه شکلم آن خدا است و نه تا طلب آن عیبت پس پیغمبر نیست تاریخی هنگامه نیست سیح بیست و نه خبر است اورا است نکره که هر تاره در شرق طلوع لابه در مغرب هم خواهد آمد و کرامت تاره بود که در شرق خورشید دیده و در ترازو تاره خود و مغرب را سینه خبر صحت تاره میلونه و این چه عمل بود که تاره انجلی بر روی قبضه میگرداند

عبادات انجیل دروغی	ایادات برای انجیل دروغی
(۹) و او ایستاد در جهان مستقیم نود جهان از انرا گفت و اب و عان بر زمین انداخته از اب کل ساخت و کل بر پیشانی کر مایند و بدو گفت برو در حوض سیدو بشو پس رفته نشست و بنشیند بر پشت انجیل بر پیشانی آید	(۹) اول تو را می شود این کلام را که از عیسی نقل میکنند کلام عیسی نیست بلکه از انرا که بر کاه کلام عیسی بود چنین بود که انرا گفت و اب و عان بر زمین انداخته و از اب کل ساخت و کل بر پیشانی کر مایند و بدو گفت برو در حوض سیدو بشو پس رفته نشست و بنشیند بر پشت انجیل بر پیشانی آید
(۱۰) پس اولو مصوب نموده رفت اولو نمودند و بر آنرا و عه انداختند عیسی باز با و از عبد صیحه از روح لو قیام نمود انجیل بابت ۲۵	(۱۰) پس اولو مصوب نموده رفت اولو نمودند و بر آنرا و عه انداختند عیسی باز با و از عبد صیحه از روح لو قیام نمود انجیل بابت ۲۵
و ساعت سوم بزرگه اولو مصوب / انرا پیش عیسی او از انجیل بر آورده چون برادر انجیل بر پیشانی و عیسی با و از بنده صد از ره گفت از بر سر تو روح خود را میسوزم انرا گفت و جان من را قیام نمود انجیل بر پیشانی ۲۳	و ساعت سوم بزرگه اولو مصوب / انرا پیش عیسی او از انجیل بر آورده چون برادر انجیل بر پیشانی و عیسی با و از بنده صد از ره گفت از بر سر تو روح خود را میسوزم انرا گفت و جان من را قیام نمود انجیل بر پیشانی ۲۳
اما چون نزد عیسی آمدند و دیدند که پیشانی از ان مرده است ساق او را شکستند انجیل بر پیشانی ۱۹	اما چون نزد عیسی آمدند و دیدند که پیشانی از ان مرده است ساق او را شکستند انجیل بر پیشانی ۱۹

کتاب انجیل

نمودند که انرا بر سران نماند ملکی تنگ که چشم او را از اب و عان خال کمره صحران
و در حوض سیدو خال که بر کمر نمودند برده رفته نشست خوب نشسته این چه رطبی بخورده باشد انچه
از عیسی نقل میکنند که در آن شب که عیسی کور مایند او نشی شد و اب و عان در چشم او را انداخته
شد چنانچه از سحر صبحی ان عیسی را انچه نقل شده که ملر اب و عان چشم او را مایند او نشی شد و در آن شب
چشم او مایند در آن حالت نشسته و دفع عملت شد و اب و عان در چاه به اب انداخته چاه بر آن آب
و ان چاهان چاه موجود است در اصفهان که معروف به بنده اصفه است و در اطراف آن هر چه
کنده اب ندارد و ان چاه که ملر از عیسی چاه را در پشت پر از اب نینم و کور است و انچه
رطبی دارد و انچه در آن تنگ از کل طهر رفته و آنرا لوز روح شده
و انچه از اب مطهر است بر غایت عبادات انجیل که انچه چنانچه تنگ با و دارد و انچه
کلام خدا باشد با کلام عیسی و چه قدر من گفته دار ان کلمات بلکی میگوید اولو مصوب نموده
در رفت اولو قیام نمودند و بر آنرا و عه زنده که با انرا انجیل مجید مصوب نمودن عیسی
که رختی قیام شد باز بعد از مردن و قیام رختی او از نموده و صیحه از روح لو قیام نمود
و در چاه دیگر سیدو که در پشت سوم که اولو مصوب نموده جان برادر
و جان دیگر سیدو با و از بنده گفت از بر سر ساق تو روح خود را میسوزم ۱۵ ملر عیسی حرف
که با و در چاه اولو بر زنده که روح خود را بر سر خدا سپرد خیس حرف اعطانه است که در آن
روح چیست که ملکی تنگ بر سر که بسیار در انجیل مراد انجیل میکنند که مرد و در آن صیحه
نموده که تنگ بلر عیسی مرد بلکه او با عت
و در مطلب انچه که چون آمدند و دیدند عیسی پیشانی از ان مرده ساق او را شکستند چنانچه
دارد مردن با ساق شکستن ملر مرده لو باید ساقی شکستند که انرا کور نموده یا در
نمودند بر مرده عیسی و انچه که کلمات صیحه نه لو نسبت بنده و عیسی سیدو

و اصل منافات کلمه را در باطل است و آنرا که میگوید که منافات بین این دو کلمات
حالات عین میانی شده و هم چنین اجزا را بتکلمه در این حد تکلمه اجزای آن بعد از فصل بود
عین تکلمه یعنی تکلمه کلام عین نیست قطعی و کلام خدا بعین هم نیست زیرا که اجزای آن
و خطی است قطعی نه بعد از فصل پس این فقره را در غیرت باب ۱۰ آیه ۵ نوشته بران
برتر شده گفت غایت آن می باشد بدین که عین صمد بر می طلبد در این حد نیست و نه آنکه
چنانچه گفته بود برخواستن است که در دو قطعات تکلمه این کلام عین نیست که هر که
کلام عین بر دیگر سخن از آن شده بود و صلیقت عین عین است بعد از مراد برخواستن
و کلام خدا بعین هم نیست زیرا که چنانچه گفته بعد از مراد عین عین است و هر که اولو مراد
نموده که جز در هر دو نیز آنکه در این حد در این باب ۱۰ آیه ۵ عین صمد بر می طلبد
او برخواستن در این حد نیست) بمان مملکت قطعی کلام عین نیست و کلام خدا نیست
و هم چنین آنکه در این حد با آیه ۵ چرا زنده را در میان مرادگان می طلبد در این حد
نیت عین برخواستن است
و نه آنکه در این حد با آیه ۵ هر چه است آن نیز برخواستن است عین برخواستن و در هر دو
عین را در این حد برخواستن را در و چنین شد که در حد برخواستن و در آن حد از آن حد
گفته بود بمان با او برده شد پس اولو برخواستن را با خورشید عظیم نور او برخواستن
خبر عین است از آنکه که او را نور را در این حد الفاظ میگوید و نیت بعین برخواستن
اینکه فقره از فقره عین میگوید که از او را که او را اولو شکسته در باره زنده شده نام او را
تا بگوید زنده افتد و نیت و نیت بعد از او را که او را اولو شکسته در باره زنده شده نام او را
عین و در این حد بمان برده شد و در آن حد اولو برخواستن را عین برخواستن
نور بود که در این حد با او برخواستن را در این حد با او برخواستن را در این حد
از در نور برخواستن هر چه در این حد در این حد و هر چه در این حد در این حد

